

Službeni list

Europske unije

C 303

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.
8. rujna 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 303/02 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 303/03 Predmet C-675/13 P: Žalba koju je 16. prosinca 2013. podnio Zoo Sport Ltd protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 16. listopada 2013. u predmetu T-455/12, Zoo Sport Ltd protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i intervenijenta pred Općim sudom K-2 Corp.. . . 2

2014/C 303/04 Predmet C-676/13 P: Žalba koju je 17. prosinca 2013. podnio Zoo Sport Ltd protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 16. listopada 2013. u predmetu T-453/12, Zoo Sport Ltd protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i intervenijenta pred Općim sudom K-2 Corp.. . . 2

2014/C 303/05 Predmet C-28/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2014. uputio Sąd Okręgowy w Częstochowie (Poljska) – Ryszard Pańczyk protiv Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie 3

HR

2014/C 303/06	Predmet C-101/14 P: Žalba koju je 20. veljače 2014. podnio Brown Brothers Harriman & Co. protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) donesenog 9. prosinca 2013. u predmetu T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	3
2014/C 303/07	Predmet C-191/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2014. uputio Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austrija) – Borealis Polyolefine GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	3
2014/C 303/08	Predmet C-192/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2014. uputio Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austrija) – OMV Refining & Marketing GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft.	5
2014/C 303/09	Predmet C-226/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Eurogate Distribution GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Predmet C-228/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – DHL Hub Leipzig protiv Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Predmet C-229/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden (Njemačka) 12. svibnja 2014. – Ender Balkaya protiv Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH	8
2014/C 303/12	Predmet C-241/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Baden-Württemberg (Njemačka) – Roman Bukovansky protiv Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Predmet C-242/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2014. uputio Landgericht Mannheim (Njemačka) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH protiv Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogela i Gerharda Vogela	9
2014/C 303/14	Predmet C-245/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2014. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) – Thomas Cook Belgium NV protiv Thurner Hotel GmbH	10
2014/C 303/15	Predmet C-251/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – György Balázs protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Predmet C-255/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2014. uputio KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Robert Michal Chmielewski protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Predmet C-256/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2014. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira.	12
2014/C 303/18	Predmet C-257/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2014. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – C. van der Lans protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Predmet C-270/14 P: Žalba koju je 3. lipnja 2014. podnio Debonair Trading Internacional Ld ^a protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) donesene 3. travnja 2014. u predmetu T-356/12: Debonair Trading Internacional Ld ^a protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)	14
2014/C 303/20	Predmet C-274/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Španjolska) – Banco de Santander S.A.	15

2014/C 303/21	Predmet C-276/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Gmina Wrocław protiv Minister Finansów.	16
2014/C 303/22	Predmet C-277/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Predmet C-278/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2014. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) – SC Enterprise Focused Solutions SRL protiv Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia	17
2014/C 303/24	Predmet C-279/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) – Catharina Smets, Franciscus Vereijken protiv TUIfly GmbH.	18
2014/C 303/25	Predmet C-287/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2014. uputio Gyulai Törvényszék (Mađarska) – Eurospeed Ltd protiv Szegedi Törvényszék	18
2014/C 303/26	Predmet C-288/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2014. uputio Tribunalul Timiș (Rumunjska) – Silvia Ciup protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara.	19
2014/C 303/27	Predmet C-291/14 P: Žalba koju je 12. lipnja 2014. podnio Faci SpA protiv presude Općeg suda (treće vijeće) donesene 20. ožujka 2014. u predmetu T-46/10: Faci SpA protiv Europske komisije	20
2014/C 303/28	Predmet C-293/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2014. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Gebhart Hiebler protiv Waltera Schlagbauera.	21
2014/C 303/29	Predmet C-295/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – DOW Benelux i dr. protiv Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Predmet C-297/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2014. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Dr. Rüdiger Hobohm protiv Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL	22
2014/C 303/31	Predmet C-298/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2014. uputio Conseil d'État (Belgija) – Alain Laurent Brouillard protiv Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge	23
2014/C 303/32	Predmet C-300/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2014. uputio Hof van Beroep te Antwerpen (Belgija) – Imtech Marine Belgium NV protiv Radio Hellenic SA	24
2014/C 303/33	Predmet C-301/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Pfothenhilfe-Ungarn e.V. protiv Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Predmet C-306/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. lipnja 2014. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Direktor na Agencija „Mitnitsi“ protiv „Biovet“AD	26
2014/C 303/35	Predmet C-312/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Ráckevei Járásbírószág (Mađarska) – Banif Plus Bank Zrt. protiv Márton Lantos i Mártonné Lantos	27

2014/C 303/36	Predmet C-316/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock protiv Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Predmet C-317/14: Tužba podnesena 2. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije	28
2014/C 303/38	Predmet C-330/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Szemerey Gergely protiv Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.	29
2014/C 303/39	Predmet C-331/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma protiv Republike Slovenije – Ministrstvo za finance	30
2014/C 303/40	Predmet C-334/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2014. uputio cour d’appel de Mons (Belgija) – État belge protiv Nathalie De Fruytier	31

Opći sud

2014/C 303/41	Predmet T-189/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 25. srpnja 2014. – Deza protiv ECHA-e („Privremena pravna zaštita — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u posjedu ECHA-e koji sadrže podatke koje joj je dalo poduzeće u okviru svog zahtjeva za odobrenje korištenja kemijske tvari — Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentima — Zahtjev za odgodu primjene — Hitnost — Fumus boni juris — Odvagivanje interesa”)	32
2014/C 303/42	Predmet T-420/14: Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – Wine in Black protiv OHIM-a – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Predmet T-422/14: Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – Viscas protiv Komisije.	33
2014/C 303/44	Predmet T-424/14: Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – ClientEarth protiv Komisije	34
2014/C 303/45	Predmet T-425/14: Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – ClientEarth protiv Komisije	35
2014/C 303/46	Predmet T-441/14: Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – Brugg Kabel i Kabelwerke Brugg protiv Komisije	36
2014/C 303/47	Predmet T-444/14: Tužba podnesena 12. lipnja 2014. – Furukawa Electric protiv Komisije.	38
2014/C 303/48	Predmet T-445/14: Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – ABB protiv Komisije.	39
2014/C 303/49	Predmet T-450/14: Tužba podnesena 17. lipnja 2014. – Sumitomo Electric Industries i J-Power Systems protiv Komisije	40
2014/C 303/50	Predmet T-451/14: Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – Fujikura protiv Komisije	41
2014/C 303/51	Predmet T-453/12: Tužba podnesena 13. lipnja 2014. – Pannonhalmi Főpapáság protiv Parlamenta	42
2014/C 303/52	Predmet T-460/14: Tužba podnesena 18. lipnja 2014. – AETMD protiv Vijeća	43
2014/C 303/53	Predmet T-463/14: Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Österreichische Post protiv Komisije	44
2014/C 303/54	Predmet T-486/14: Tužba podnesena 25. lipnja 2014. – Stavytskyi protiv Vijeća.	45

2014/C 303/55	Predmet T-507/14: Tužba podnesena 1. srpnja 2014 – Vidmar i dr./Europska unija.	46
2014/C 303/56	Predmet T-510/14: Tužba podnesena 3. srpnja 2014. – Staywell Hospitality Group protiv OHIM-a – Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Predmet T-513/14: Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – GreenPack protiv OHIM-a (greenpack)	48
2014/C 303/58	Predmet T-514/14: Tužba podnesena 9. srpnja 2014. – Hispavima protiv Komisije	49
2014/C 303/59	Predmet T-519/14: Tužba podnesena 10. srpnja 2014. – Grupo Morera & Vallejo i DSA protiv Komisije	49
2014/C 303/60	Predmet T-520/14: Tužba podnesena 11. srpnja 2014. – bd breyton-design protiv OHIM-a (RACE GTP)	50
2014/C 303/61	Predmet T-525/14: Tužba podnesena 13. srpnja 2014. – Compagnie générale des établissements Michelin protiv OHIM-a – Continental Reifen Deutschland (XKING)	51
2014/C 303/62	Predmet T-526/14: Tužba podnesena 14. srpnja 2014. – Matratzen Concord protiv OHIM-a – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Predmet T-528/14: Tužba podnesena 15. srpnja 2014. – Information Resources protiv OHIM-a (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Predmet T-529/14: Tužba podnesena 14. srpnja 2014. – adp Gauselmann protiv OHIM-a (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Predmet T-530/14: Tužba podnesena 11. srpnja 2014. – Verein StHD protiv OHIM-a (Prikaz crne vrpce)	54
2014/C 303/66	Predmet T-532/14: Tužba podnesena 17. srpnja 2014. – Alsharghawi protiv Vijeća.	55
2014/C 303/67	Predmet T-539/14: Tužba podnesena 16. srpnja 2014. – North Drilling protiv Vijeća	55
2014/C 303/68	Predmet T-541/14: Tužba podnesena 18. travnja 2014. – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris protiv OHIM-a – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA).	56
2014/C 303/69	Spojteni predmeti T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 do T-102/12 i T-446/12: Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2014. – Makhlof i dr. protiv Vijeća.	57
2014/C 303/70	Predmet T-641/13: Rješenje Općeg suda od 8. srpnja 2014. – Gemeente Bergen op Zoom protiv Komisije	58
2014/C 303/71	Predmet T-28/14: Rješenje Općeg suda od 25. lipnja 2014. – José Manuel Baena Grupo protiv OHIM-a – Neuman (Personnage assis).	58

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2014/C 303/01)

Posljednja objava

SL C 292, 1.9.2014.

Prethodne objave

SL C 282, 25.8.2014.

SL C 261, 11.8.2014.

SL C 253, 4.8.2014.

SL C 245, 28.7.2014.

SL C 235, 21.7.2014.

SL C 223, 14.7.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 16. prosinca 2013. podnio Zoo Sport Ltd protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 16. listopada 2013. u predmetu T-455/12, Zoo Sport Ltd protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i intervenijenta pred Općim sudom K-2 Corp.

(Predmet C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Zoo Sport Ltd (zastupnik: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i K-2 Corp.

Rješenjem od 15. srpnja 2014. Sud (šesto vijeće) je proglasio žalbu nedopuštenom.

Žalba koju je 17. prosinca 2013. podnio Zoo Sport Ltd protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) donesene 16. listopada 2013. u predmetu T-453/12, Zoo Sport Ltd protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i intervenijenta pred Općim sudom K-2 Corp.

(Predmet C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Zoo Sport Ltd (zastupnik: I. Rungg, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i K-2 Corp.

Rješenjem od 15. srpnja 2014. Sud (šesto vijeće) je proglasio žalbu nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2014. uputio Sąd Okręgowy w Częstochowie (Poljska) – Ryszard Pańczyk protiv Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

(Predmet C-28/14)

(2014/C 303/04)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ryszard Pańczyk

Tuženik: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Sud se rješenjem od 12. lipnja 2014. oglasio očitо nenadležnim odgovoriti na pitanja koja je uputio Sąd Okręgowy w Częstochowie.

Žalba koju je 20. veljače 2014. podnio Brown Brothers Harriman & Co. protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) donesenog 9. prosinca 2013. u predmetu T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Brown Brothers Harriman & Co. (zastupnici: P. Leander, T. Kronhöffer, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Rješenjem od 17. srpnja 2014. Sud (treće vijeće) je proglasio žalbu nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2014. uputio Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austrija) – Borealis Polyolefine GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Predmet C-191/14)

(2014/C 303/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Borealis Polyolefine GmbH

Tuženo tijelo: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka 2013/448/EU ⁽¹⁾ nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾ u dijelu u kojem iz osnovice za izračun u skladu s člankom 10.a stavkom 5. drugom alinejom podstavcima (a) i (b) isključuje emisije u vezi s otpadnim plinovima koje proizvode postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ, odnosno isključuje toplinu koju koriste postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktive 2003/87/EZ i koja potječe od postrojenja koja istovremeno proizvode toplinu i struju, a za koje je dopuštena besplatna dodjela na temelju članka 10.a stavka 1. i članka 10.a stavka 4. Direktive 2003/87/EZ i Odluke 2011/278/EU ⁽³⁾?
2. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 3.e i 3.u Direktive 2003/87/EZ sam za sebe i/ili u vezi s člankom 10.a stavkom 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem određuje da su emisije CO₂- u vezi s otpadnim plinovima – koje proizvode postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ – odnosno toplina koja se koristi u postrojenjima koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ i koju su proizvela postrojenja koja istovremeno proizvode toplinu i struju emisije „proizvođača električne energije“?
3. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li ciljeve Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem stvara asimetriju isključivanjem emisija u vezi sa sagorijevanjem otpadnih plinova i topline koja je proizvedena kogeneracijom iz osnovice za izračun iz članka 10.a stavka 5. druge alineje podstavaka (a) i (b) dok postoji pravo na besplatnu dodjelu u vezi s njima u skladu s člankom 10.a stavkom 1. i člankom 10.a stavkom 4. Direktive 2003/87/EZ i u skladu s Odlukom 2011/278/EU?
4. Je li Odluka 2011/278/EU nevaljana i povređuje li članak 290. UFEU-a i članak 10. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem njezin članak 15. stavak 3. mijenja članak 10.a stavak 5. drugu alineju podstavke (a) i (b) Direktive 2003/87/EZ tako da uputu na „postrojenja koja ne ulaze u stavak 3.“ zamjenjuje onom na „postrojenja koja nisu proizvođači električne energije“?
5. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 23. stavak 3. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem nije donesena na temelju regulatornog postupka s kontrolom koji je propisan u članku 5.a Odluke Vijeća 1999/468/EZ i članku 12. Uredbe 182/2011/EU?
6. Treba li članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima razumjeti tako da isključuje zadržavanje besplatnih dodjela na temelju nepravilnog izračuna međusektorskog faktora korekcije?
7. Treba li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ sam za sebe i/ili u vezi s člankom 15. stavkom 3. Odluke 2011/278/EU razumjeti tako da isključuje primjenu pravnog propisa unutarnjeg prava koji propisuje primjenu nepravilno izračunatog jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije kako je određen u članku 4. Odluke 2013/448/EU i njezinom Prilogu II. na besplatne dodjele u državi članici?
8. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem uključuje samo emisije iz postrojenja koja su bila u sustavu Zajednice od 2008. tako da isključuje one emisije koje su povezane s djelatnostima koje su bile u sustavu Zajednice od 2008. (u izmijenjenom Prilogu I. Direktive 2003/87/EZ) ako su se te djelatnosti odvijale u postrojenjima koja su već prije 2008. bila u sustavu Zajednice?

9. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem uključuje samo emisije iz postrojenja koja su bila u sustavu Zajednice od 2013. tako da isključuje one emisije koje su povezane s djelatnostima koje su bile u sustavu Zajednice od 2013. (u izmijenjenom Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ) ako su se te djelatnosti odvijale u postrojenjima koja su već prije 2013. bila u sustavu Zajednice?

- ⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 240, str. 27.
- ⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).
- ⁽³⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa Unije za usklađenu besplatnu raspodjelu emisijskih kvota na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 130, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2014. uputio Landesverwaltungsgericht
Niederösterreich (Austrija) – OMV Refining & Marketing GmbH protiv Bundesminister für Land-,
Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Predmet C-192/14)

(2014/C 303/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: OMV Refining & Marketing GmbH

Tuženo tijelo: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prethodna pitanja

1. Je li Odluka 2013/448/EU ⁽¹⁾ nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ ⁽²⁾ u dijelu u kojem iz osnove za izračun u skladu s člankom 10.a stavkom 5. drugom alinejom podstavcima (a) i (b) isključuje emisije u vezi s otpadnim plinovima koje proizvode postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ, odnosno isključuje toplinu koju koriste postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktive 2003/87/EZ i koja potječe od postrojenja koja istovremeno proizvode toplinu i struju, a za koje je dopuštena besplatna dodjela na temelju članka 10.a stavka 1. i članka 10.a stavka 4. Direktive 2003/87/EZ i Odluke 2011/278/EU ⁽³⁾?
2. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 3.e i 3.u Direktive 2003/87/EZ sam za sebe i/ili u vezi s člankom 10.a stavkom 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem određuje da su emisije CO₂- u vezi s otpadnim plinovima – koje proizvode postrojenja koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ – odnosno toplina koja se koristi u postrojenjima koja ulaze u Prilog I. Direktivi 2003/87/EZ i koju su proizvela postrojenja koja istovremeno proizvode toplinu i struju emisije „proizvođača električne energije“?
3. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li ciljeve Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem stvara asimetriju isključivanjem emisija u vezi sa sagorijevanjem otpadnih plinova i topline koja je proizvedena kogeneracijom iz osnove za izračun iz članka 10.a stavka 5. druge alineje podstavaka (a) i (b) dok postoji pravo na besplatnu dodjelu u vezi s njima u skladu s člankom 10.a stavkom 1. i člankom 10.a stavkom 4. Direktive 2003/87/EZ i u skladu s Odlukom 2011/278/EU?

4. Je li Odluka 2011/278/EU nevaljana i povređuje li članak 290. UFEU-a i članak 10. stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem njezin članak 15. stavak 3. mijenja članak 10.a stavak 5. drugu alineju podstavke (a) i (b) Direktive 2003/87/EZ tako da uputu na „postrojenja koja ne ulaze u stavak 3.” zamjenjuje onom na „postrojenja koja nisu proizvođači električne energije”?
5. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 23. stavak 3. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem nije donesena na temelju regulatornog postupka s kontrolom koji je propisan u članku 5.a Odluke Vijeća 1999/468/EZ i članku 12. Uredbe 182/2011/EU?
6. Treba li članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima razumjeti tako da isključuje zadržavanje besplatnih dodjela na temelju nepravilnog izračuna međusektorskog faktora korekcije?
7. Treba li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ sam za sebe i/ili u vezi s člankom 15. stavkom 3. Odluke 2011/278/EU razumjeti tako da isključuje primjenu pravnog propisa unutarnjeg prava koji propisuje primjenu nepravilno izračunatog jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije kako je određen u članku 4. Odluke 2013/448/EU i njezinom Prilogu II. na besplatne dodjele u državi članici?
8. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem uključuje samo emisije iz postrojenja koja su bila u sustavu Zajednice od 2008. tako da isključuje one emisije koje su povezane s djelatnostima koje su bile u sustavu Zajednice od 2008. (u izmijenjenom Prilogu I. Direktive 2003/87/EZ) ako su se te djelatnosti odvijale u postrojenjima koja su već prije 2008. bila u sustavu Zajednice?
9. Je li Odluka 2013/448/EU nevaljana i povređuje li članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ u dijelu u kojem uključuje samo emisije iz postrojenja koja su bila u sustavu Zajednice od 2013. tako da isključuje one emisije koje su povezane s djelatnostima koje su bile u sustavu Zajednice od 2013. (u izmijenjenom Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ) ako su se te djelatnosti odvijale u postrojenjima koja su već prije 2013. bila u sustavu Zajednice?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 240, str. 27.

⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

⁽³⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa Unije za usklađenu besplatnu raspodjelu emisijskih kvota na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 130, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) –
Eurogate Distribution GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Predmet C-226/14)

(2014/C 303/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eurogate Distribution GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Prethodna pitanja

- 1. pitanje: Protivi li se odredbama Direktive 77/388/EEZ⁽¹⁾ obračunavanje poreza na promet kod uvoza za predmete koji su ponovno izvezeni kao roba koja nije roba zajednice, ali za koje je zbog povrede obveze na temelju članka 204. Carinskog zakonika Zajednice⁽²⁾ – ovdje: nepravodobno ispunjenje obveze upisa uzimanja uzoraka robe iz carinskog skladišta najkasnije u trenutku njihovog uzimanja u za to predviđene evidencije robe – nastao carinski dug?

U slučaju negativnog odgovora na pitanje pod 1.:

- 2. pitanje: Nalažu li odredbe Direktive 77/388/EEZ obračunavanje poreza na promet kod uvoza robe u takvim slučajevima ili ipak postoji određeni manevarski prostor za države članice?

i

- 3. pitanje: Je li držatelj carinskog skladišta koji predmet iz treće zemlje uskladišti na temelju odnosa pružanja usluga u svome carinskom skladištu a da njime ne može raspolagati dužnik poreza na dodanu vrijednost na uvoz koji je nastao uslijed njegove povrede obveze u skladu s člankom 10. stavkom 3. podstavkom 2. Direktive 77/388/EEZ u vezi s člankom 204. stavkom 1. Carinskog zakonika Zajednice i kada se predmet ne koristi u svrhe njegovih oporezovanih transakcija u smislu članka 17. stavka 2. točke (a) Direktive 77/388/EEZ?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, SL L 145, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2, svezak 2., str. 110.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) –
DHL Hub Leipzig protiv Hauptzollamt Braunschweig**

(Predmet C-228/14)

(2014/C 303/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DHL Hub Leipzig

Tuženik: Hauptzollamt Braunschweig

Prethodno pitanje

- Primjenjuje li se porez na dodanu vrijednost za uvoz predmeta koji su kao roba koja nije roba Zajednice ponovno izvezeni pod carinskim nadzorom, ali za koje je zbog povrede obveze u skladu s člankom 204. Carinskog zakonika Zajednice⁽¹⁾ – ovdje: propuštanjem pravodobnog zaključivanja postupka vanjskog provoza Zajednice podnošenjem robe nadležnom carinskom tijelu prije ulaska u treću zemlju – nastao carinski dug, ako se on u smislu članka 236. stavka 1. Carinskog zakonika Zajednice u vezi s odredbama Direktive 2006/112/EZ⁽²⁾ ne mora platiti po zakonu, u svakom slučaju kada se dužnikom smatra ona osoba koja je bila dužna ispuniti povrijeđenu obvezu, a da pritom nije bila ovlaštena raspolagati predmetima?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2, svezak 2., str. 110.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden (Njemačka) 12. svibnja 2014. –
Ender Balkaya protiv Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH**

(Predmet C-229/14)

(2014/C 303/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ender Balkaya

Tuženik: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li mjerodavno pravo Unije, osobito članak 1. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje⁽¹⁾ tumačiti tako da se protiv nacionalnim zakonskim odredbama ili praksi koji prilikom izračunavanja broja zaposlenika koje je predviđeno u ovom propisu ne uzimaju u obzir člana uprave društva kapitala, čak i ako on svoju djelatnost obavlja po uputama i uz nadzor drugoga tijela toga društva, kao protučinidbu za djelatnost prima naknadu i sâm nema nikakve udjele u društvu?
2. Treba li mjerodavno pravo Unije, osobito članak 1. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje tumačiti tako da kogentno propisuje da prilikom izračunavanja broja zaposlenika koje je predviđeno u ovom propisu u posloprimce trebaju uračunavati i one osobe kojima poslodavac ne isplaćuje naknadu ali primaju financijsku potporu i priznaju ih javna tijela nadležna za promicanje zapošljavanja koje praktično rade kako bi stekle ili produbile znanja ili završile strukovno obrazovanje („vježbenik”) ili postavljanje nacionalnih zakonskih odredbi ili prakse o tome ostaje na državama članicama?

⁽¹⁾ (SL L 225, str.16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. svibnja 2014. uputio Finanzgericht Baden-Württemberg
(Njemačka) – Roman Bukovansky protiv Finanzamt Lörrach**

(Predmet C-241/14)

(2014/C 303/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Roman Bukovansky

Tuženik: Finanzamt Lörrach

Prethodna pitanja

Treba li odredbe Sporazuma između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba ⁽¹⁾ od 21. lipnja 1999. (BGBl. II 2001., 810 i sljedeće), koji je 2. rujna 2001. njemačka Savezna skupština (Bundestag) donijela kao zakon (BGBl II 2001., 810) i koji je stupio na snagu 1. lipnja 2002. (FZA odnosno Sporazum o slobodnom kretanju osoba), osobito njegovu preambulu, članke 1., 2., 21. kao i članke 7. i 9. Priloga I. tumačiti tako da nije dopušteno da se posloprimac koji se iz tuzemstva preselio u Švicarsku, koji nema švicarskog državljanstvo i koji je od doseljenja u Švicarsku tzv. obrnuti pogranični radnik u smislu članka 15.a stavka 1. DBA-Schweiz 1971/2002, u skladu s člankom 4. stavkom 4. DBA-Schweiz u vezi s člankom 15.a stavkom 1. četvrtom rečenicom DBA-Schweiz 1971/2002 podvrgne njemačkom oporezivanju?

⁽¹⁾ (SL L 114, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 60., str. 8.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2014. uputio Landgericht Mannheim (Njemačka) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH protiv Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogela i Gerharda Vogela

(Predmet C-242/14)

(2014/C 303/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Mannheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Tuženici: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Prethodna pitanja

- Je li poljoprivrednik koji je koristio reproduksijski materijal zaštićene sorte dobiven sadnjom a da o tome nije sklopio ugovor s nositeljem dužan isplatiti razumnu naknadu u skladu s člankom 94. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 ⁽¹⁾ od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice i – u slučaju namjere ili nemara – naknadu svake daljnje štete nastale zbog povrede oplemenjivačkih prava na biljnu sortu u skladu s člankom 94. stavkom 2. te Uredbe već ako još nije ispunio svoju obvezu plaćanja primjerene naknade (iznosa koji se naplaćuje za sadnju) u skladu s člankom 14. stavcima 3. i četvrtom alinejom te Uredbe u vezi s člancima 5. i sljedećima Uredbe Komisije (EZ) br. 1768/95 ⁽²⁾ od 24. srpnja 1995. o provedbenim pravilima za poljoprivredno izuzeće predviđeno u članku 14. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 2100/94 u trenutku kada zaista upotrijebi proizvode za žetvu u reproduksijske svrhe razmnožavanja na tom području?
- Ako na prvo pitanje treba odgovoriti u smislu da poljoprivrednik svoju obvezu plaćanja razumnog iznosa koji se naplaćuje za sadnju može ispuniti i nakon što je zaista upotrijebio proizvode za žetvu u reproduksijske svrhe na tom području: treba li navedene odredbe tumačiti tako da određuju rok unutar kojeg poljoprivrednik koji je koristio reproduksijski materijal zaštićene sorte dobiven sadnjom mora ispuniti svoju obvezu plaćanja odgovarajuće naknade za naknadnu sadnju da se sadnja može smatrati „ovlaštenom” u smislu članka 94. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 2100/94 u vezi s člankom 14. ove Uredbe?

⁽¹⁾ (SL L 227, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3.).

⁽²⁾ (SL L 173, str.14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 39.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2014. uputio Handelsgericht Wien (Austrija) –
Thomas Cook Belgium NV protiv Thurner Hotel GmbH**

(Predmet C-245/14)

(2014/C 303/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Handelsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Thomas Cook Belgium NV

Protivnik žalbe: Thurner Hotel GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li Uredbu (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog (Uredba br. 1896/2006)⁽¹⁾ tumačiti tako da tuženik može podnijeti zahtjev za sudsko preispitivanje europskog platnog naloga na temelju članka 20. stavka 2. Uredbe br. 1896/2006 i kada mu je platni nalog doduše valjano dostavljen, ali ga je zbog podataka o nadležnosti u obrascu donio nenadležan sud?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: postoje li izvanredne okolnosti u smislu članka 20. stavka 2. Uredbe br. 1896/2006 u skladu s uvodnom izjavom 25. Obavijesti Europske komisije COD 2004/0055 od 7. veljače 2006. već kada je europski platni nalog donesen na temelju podataka u obrascu koji se naknadno mogu ispostaviti netočnim, osobito ako o tome ovisi nadležnost suda?

⁽¹⁾ (SL L 399, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 94.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio Kecskeméti Közigazgatási és
Munkügyi Bíróság (Mađarska) – György Balázs protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi
Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Predmet C-251/14)

(2014/C 303/14)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: György Balázs

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. i članak 5. Direktive 98/70/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o kakvoći benzinskih i dizelskih goriva i izmjeni Direktive Vijeća 93/12/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti u smislu da, osim zahtjeva u vezi kakvoće koji su određeni u nacionalnom propisu donesenom na temelju navedene direktive, drugi nacionalni propis ne može opskrbljivaču goriva nametati zahtjeve u vezi kakvoće koji su sadržani u nacionalnoj normi i koji dopunjuju one sadržane u direktivi?
2. Treba li članak 1., točke 6. i 11. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa [i pravila o uslugama informacijskog društva] ⁽²⁾ tumačiti u smislu da, ako je na snazi tehnički propis (u ovom slučaju ministarska uredba donesena na temelju zakonodavne ovlasti), primjena nacionalne norme donesene na istom području može biti samo dobrovoljna, odnosno, zakonom ne može biti određena njezina obvezna primjena?
3. Ispunjava li norma, koja u trenutku kada se sukladno upravnoj vlasti trebala primijeniti nije dostupna na nacionalnom jeziku, mjerilo sadržano u članku 1. točki 6. Direktive 98/34/EZ u skladu s kojim nacionalna norma treba biti stavljena na raspolaganje javnosti?

⁽¹⁾ SL L 350, str. 58. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 61., str. 59.).

⁽²⁾ SL L 204, str. 37. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2014. uputio Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Robert Michal Chmielewski protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Predmet C-255/14)

(2014/C 303/15)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Robert Michal Chmielewski

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prethodna pitanja

1. Ispunjava li iznos upravne novčane kazne koji je određen na temelju članka 5. stavka A. Zakona XLVIII iz 2007. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Nacionalni zakon o provedbi) uvjet sadržan u članku 9. stavku 1. navedene uredbe sukladno kojem sankcije utvrđene nacionalnim zakonodavstvom moraju biti djelotvorne, odvratajuće i istovremeno razmjerne [izostavljeno] počinjenoj povredi prava i cilju koji se nastoji ostvariti?

2. Je li članak 5. stavak A. Nacionalnog zakona o provedbi, kada je riječ o iznosu novčanih kazni koje određuje, suprotan zabrani prikrivenog ograničenja [izostavljeno] slobodnog kretanja kapitala koja je sadržana u Ugovoru o Europskoj uniji i članku 65. stavku 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije?

(¹) SL L 309, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 224.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2014. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A. protiv Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-256/14)

(2014/C 303/16)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravo Europske unije naplaćivanju PDV-a kada privatno poduzeće koje stavlja na raspolaganje distribucijsku infrastrukturu prirodnog plina poduzeću koje koristi njegove usluge na to poduzeće bez uključivanja dodatnih iznosa prenese iznose pristojbi za uporabu podzemlja koje se plaćaju općinama na području kojih se nalaze cijevi koje su dio te infrastrukture?
2. S obzirom da lokalne vlasti naplaćuju pristojbe za uporabu podzemlja u okviru izvršavanja svojih ovlasti bez primjene PDV-a, protivi li se pravo Europske unije naplaćivanju PDV-a prilikom prenošenja iznosa tih pristojbi, koje je platilo privatno poduzeće koje stavlja na raspolaganje distribucijsku infrastrukturu prirodnog plina, na poduzeće koje koristi njegove usluge?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svibnja 2014. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – C. van der Lans protiv Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Predmet C-257/14)

(2014/C 303/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C. van der Lans

Tuženik: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Prethodna pitanja

1. Kako treba tumačiti pojam „događaj” u uvodnoj izjavi 14. [Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91]?
2. Izvanredne okolnosti u smislu gore navedene uvodne izjave 14. ne poklapaju se s obzirom na točku 22. presude Wallentin-Hermann⁽²⁾ sa slučajevima koji su u nabranju u drugoj rečenici navedene uvodne izjave 14. navedeni kao primjeri i koje Sud navodi u točki 22. navedene presude. Je li točno da događaji u smislu gore navedene točke 22. nisu isti kao događaj u uvodnoj izjavi 14. Uredbe?
3. Što treba podrazumijevati pod pojmom „izvanredne okolnosti” koje se u skladu s točkom 23. presude Wallentin-Hermann poklapaju s događajem „neočekivani nedostaci po pitanju sigurnosti leta” u smislu gore navedene uvodne izjave 14. [Uredbe], ako sami neočekivani nedostaci po pitanju sigurnosti leta s obzirom na točku 22. [navedene presude] ne mogu biti izvanredne okolnosti nego samo mogu dovesti do takvih okolnosti?
4. U skladu s točkom 23. presude Wallentin-Hermann, tehnički problem može se ubrajati u „neočekivane nedostatke po pitanju sigurnosti leta” te je time „događaj” u smislu točke 22. te presude; okolnosti u vezi s navedenim događajem mogu u skladu s točkom 23. presude unatoč tome biti kvalificirane kao „izvanredne” ako se odnose na događaj koji nije dio normalnog obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika i koji on zbog njegove naravi ili uzroka zaista nije mogao svladati; u skladu s točkom 24. otklanjanje tehničkog problema za čijim uzrokom treba smatrati manjkavo održavanje je dio normalnog obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika; stoga prema točki 25. presude Wallentin-Hermann takvi tehnički problemi ne mogu biti izvanredne okolnosti. Iz ovih razmatranja proizlazi da je tehnički problem koji ulazi u „neočekivane nedostatke po pitanju sigurnosti leta” istodobno događaj koji se može poklapati s izvanrednim okolnostima i sâm može biti izvanredna okolnost. Kako treba tumačiti točke 22. do 25. presude Wallentin-Hermann da bi se otklonilo ovo navodno proturječje?
5. Izraz „dio normalnog obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika” tumači se u sudskoj praksi sudova nižeg stupnja redovito kao „u vezi s normalnom djelatnosti zračnog prijevoznika” – pri čemu se uostalom radi o tumačenju koje je usklađeno s nizozemskom riječi „*inherent*” („dio”) (neslužbena verzija presude) – tako da se primjerice ni sudari s pticama ili oblacima pepela ne smatraju događajima u smislu točke 23. presude Wallentin Hermann. Druga sudska praksa ističe također u točki 23. sadržan izraz „i zbog naravi i uzroka [događaja] koji on zaista nije mogao svladati”. Treba li izraz „dio” tumačiti tako da u taj pojam ulaze samo događaji koje zračni prijevoznik zaista može svladati?
6. U kojem smislu treba tumačiti točku 26. presude Wallentin-Hermann odnosno kako treba tumačiti tu točku s obzirom na odgovor Suda na pitanja 4. i 5.?
7. a) Ako odgovor na pitanje pod 6. bude dan u smislu da tehnički problemi koji se trebaju ubrajati u neočekivane nedostatke po pitanju sigurnosti leta jesu izvanredne okolnosti koje mogu dovesti do uspješnog pozivanja na članak 5. stavak 3. Uredbe ako ti problemi proizlaze iz događaja koji nije dio obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika te ih on zaista ne može svladati: znači li to tada da tehnički problem koji je nastupio spontano te se njegovim uzrokom ne može smatrati ni manjkavo održavanje niti je utvrđen prilikom redovitog održavanja (gore u činjeničnom stanju navedenim provjerama A do D i svakodnevnim kontrolama), može li ili upravo ne može biti izvanredna okolnost – ako nije mogao biti utvrđen tijekom tih redovitih intervala održavanja – jer se naime tada ne može razaznati nikakav događaj u smislu točke 26. presude Wallentin-Hermann te se stoga ne može utvrditi je li ovaj događaj dio obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika i može li ga on svladati?

- b) Ako odgovor na pitanje pod 6. bude dan u smislu da tehnički problemi koji se trebaju ubrajati u neočekivane nedostatke po pitanju sigurnosti leta jesu događaji u smislu točke 22. presude Wallentin-Hermann, da je tehnički problem nastupio spontano i da se njegovim uzrokom ne može smatrati ni manjkavo održavanje niti je utvrđen tijekom redovitog održavanja (navedenih provjera A do D i svakodnevnih kontrola): je li navedeni tehnički problem tada dio obavljanja djelatnosti zračnog prijevoznika koji on u smislu gore navedene točke 26. može ili upravo ne može svladati ili nije?
- c) Ako odgovor na pitanje pod 6. bude dan u smislu da tehnički problemi koji se trebaju ubrajati u neočekivane nedostatke po pitanju sigurnosti leta jesu događaji u smislu točke 22. presude Wallentin-Hermann, da je tehnički problem nastupio spontano i da se njegovim uzrokom ne može smatrati ni manjkavo održavanje niti je utvrđen tijekom redovitog održavanja (navedenih provjera A do D i svakodnevnih kontrola): koje se okolnosti tada moraju poklapati s tim tehničkim problemom i kad se ove okolnosti trebaju kvalificirati kao izvanredne tako da se mogu isticati u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe?
8. Zračni prijevoznik se na izvanredne okolnosti može pozivati samo onda kada može dokazati da je otkazivanje/kašnjenje uzrokovano izvanrednim okolnostima koje se ne bi mogle izbjeći i da su poduzete sve razumne mjere. Je li točan zaključak da se poduzimanjem svih razumnih mjera misli na izbjegavanje nastupanja izvanrednih okolnosti a ne na poduzimanje mjera koje su usmjerene na to da kašnjenje održe unutar trajanja vremenskog razdoblja od 3 sata navedenog u članku 5. stavku 1. točki (c) podtočki iii. Uredbe u vezi s točkama 57. do 61. presude Sturgeon i dr. ⁽³⁾?
9. Načelno treba uzeti u obzir dvije vrste mjera za ograničavanje kašnjenja uslijed tehničkih problema na najviše 3 sata: s jedne strane držanje zaliha rezervnih dijelova na više mjesta u svijetu, dakle ne samo u matičnoj zračnoj luci zračnog prijevoznika i s druge strane promjenu rezervacija putnika zakašnjelog leta. Mogu li se zračni prijevoznici kod pitanja u kojem će opsegu držati zalihe i na kojim mjestima u svijetu će to činiti ravnati prema tome što je uobičajeno u zračnoj plovidbi čak i kod poduzeća na koje se Uredba samo djelomično primjenjuje?
10. Treba li sud prilikom odgovora na pitanje jesu li poduzete sve razumne mjere za ograničavanje kašnjenja koje je nastupilo uslijed tehničkih problema koji utječu na sigurnost leta uzeti u obzir okolnosti koje pogoršavaju posljedice kašnjenja kao što je okolnost da zrakoplov na koji se odnose posljedice kašnjenja prije nego što se, kao u ovom slučaju, vrati u svoju matičnu bazu, mora pokušati sletjeti u više zračnih luka čime se može izgubiti još više vremena?

⁽¹⁾ (SL L 46, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

⁽²⁾ Presuda Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Presuda Sturgeon i dr. C-402/07 i C-432/07, EU:C:2009:716.

Žalba koju je 3. lipnja 2014. podnio Debonair Trading Internacional Ld^a protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) donesene 3. travnja 2014. u predmetu T-356/12: Debonair Trading Internacional Ld^a protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

(Predmet C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Debonair Trading Internacional Ld^a (zastupnik: T. Alkin, Barrister)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- 1) ukine točku 2. izreke presude kojom je tužba odbijena u preostalom dijelu;
- 2) vrati predmet Općem sudu na daljnje razmatranje s uputama na mjerodavno pravo;
- 3) naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka pred Općim sudom i pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj se temelji na jednom žalbenom razlogu, naime povredi članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice ⁽¹⁾. Ukratko, prigovara da je Opći sud pogriješio nastojeći ograničiti uvjete pod kojima bi mogla nastati vjerojatnost dovođenja u zabludu između „obitelji” žigova i kasnijega žiga. Podredno žalitelj prigovara da Opći sud nije izvršio ukupnu ocjenu vjerojatnosti dovođenja u zabludu uzimajući u obzir sve bitne čimbenike.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Španjolska) – Banco de Santander S.A.

(Predmet C-274/14)

(2014/C 303/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco de Santander S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Odluke Komisije 2011/5/EZ ⁽¹⁾ od 28. listopada 2009. o poreznoj amortizaciji financijskog ugleda (goodwill) kod stjecanja inozemnih udjela br. C 45/2007 tumačiti tako da se legitimna očekivanja priznata i definirana tom odlukom primjenjuju na odbitak porezne amortizacije financijskog ugleda (goodwill) iz članka 12. stavka 5. Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades – TRLIS (pročišćena verzija Zakona o porezu na dobit pravnih osoba) kada je riječ o neizravnim stjecanjima udjela u inozemnim društvima do kojih dolazi izravnim stjecanjem inozemnog holding društva?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li ništava Odluka C(2013) 4399 *final* od 17. srpnja 2013. u postupku Državna potpora SA 35550 (13/C) (prijašnji 13/NN, prijašnji 12/CP) – Porezna amortizacija financijskog ugleda (goodwill) za stjecanje inozemnih udjela, kojom je Komisija odlučila o pokretanju postupka iz članka 108. stavka 2. UFEU-a zbog povrede samog članka 108. UFEU-a i Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999⁽²⁾ od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (sadašnji članak 10. UFEU-a)?

⁽¹⁾ SL 2011, L 7, str. 48.

⁽²⁾ SL L 83, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) –
Gmina Wrocław protiv Minister Finansów**

(Predmet C-276/14)

(2014/C 303/20)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gmina Wrocław

Tuženik: Minister Finansów

Prethodna pitanja

Može li se s obzirom na članak 4. stavak 2. u vezi s člankom 5. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji obveznikom poreza na dodanu vrijednost smatrati organizacijska jedinica općine (lokalnog upravnog tijela u Poljskoj) ako obavlja aktivnosti drukčije od onih u kojima sudjeluje kao javno tijelo u smislu članka 13. Direktive 2006/112/EZ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ iako ne ispunjava uvjet samostalnosti (neovisnosti) propisan u članku 9. stavku 1. te direktive?

⁽¹⁾ (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2014. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) –
PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. protiv Dyrektor Izby
Skarbowej w Łodzi**

(Predmet C-277/14)

(2014/C 303/21)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j.

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku 1., članak 4. stavke 1. i 2., članak 5. stavak 1. te članak 10. stavke 1. i 2. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Šesta direktiva) tumačiti tako da se kod radnje koja je izvršena u okolnostima kao što su one o kojima je riječ u predmetu koji je u tijeku pred nacionalnim sudom u kojem ni porezni obveznik ni porezna tijela ne mogu odrediti identitet stvarnog dobavljača radi o isporuci robe?
2. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 17. stavak 2. točku (a), članak 18. stavak 1. točku (a) te članak 22. stavak 3. Šeste direktive tumačiti tako da se protive nacionalnim propisima prema kojima – u okolnostima kao što su one u postupku koji je u tijeku pred nacionalnom sudom – porezni obveznik ne može odbiti pretporez jer je račun izdala osoba koja nije stvarni dobavljač te nije moguće odrediti identitet stvarnog dobavljača robe i obvezati ga da plati porez ili imenuje osobu koja je to dužna napraviti na temelju članka 21. stavka 1. točke (c) Šeste direktive zbog izdavanja računa?

⁽¹⁾ SL L 145, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2014. uputio Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunjska) –
SC Enterprise Focused Solutions SRL protiv Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia**

(Predmet C-278/14)

(2014/C 303/22)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Tuženik: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Prethodno pitanje

Može li se članak 23. stavak 8. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004.⁽¹⁾ tumačiti u smislu da, kada javni naručitelj definira tehničke specifikacije proizvoda koji je predmet ugovora o nabavi upućivanjem na određenu marku, značajke jednakovrijednog ponuđenog proizvoda treba procjenjivati jedino u odnosu na tehničke specifikacije proizvoda koji se nalaze u proizvodnji ili ih je isto tako moguće procjenjivati u odnosu na proizvode koji postoje na tržištu, ali čija je proizvodnja prestala?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 13, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) –
Catharina Smets, Franciscus Vereijken protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-279/14)

(2014/C 303/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li Uredbu 261/2004⁽¹⁾, uzimajući u obzir uvodnu izjavu 15., tumačiti tako da nastupanje izvanredne okolnosti koja zračnog prijevoznika potakne na to da nakon njezinog nastupanja svjesno preusmjerava letove i ponajprije nadoknađuje letove na koje je neposredno negativno utjecala izvanredna okolnost može opravdati kašnjenje u smislu članka 5. Uredbe i zračnog prijevoznika osloboditi njegove obveze isplate odštete na temelju članka 5. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 261/2004 putniku čiji je let izveden tek nakon što su navedene okolnosti otklonjene i nakon što su svi letovi mogli biti nadoknađeni?
2. Treba li s tim u vezi članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti tako da je zračni prijevoznik koji letove izvodi u postupku rotacije poduzeo sve razumne mjere i time je oslobođen svoje obveze isplate odštete ako putnike čiji let neposredno zbog izvanredne okolnosti već znatno kasni prioritarno preveze zrakoplovima koji se zapravo koriste u rotaciji za druge namjene?
3. Treba li s obzirom na uvodnu izjavu 15. smatrati da izvanredne okolnosti postoje samo u vezi sa zrakoplovom na koji se štrajk izravno odnosi, a koji bi se mogao odnositi na jedan ili više letova toga zrakoplova, ili se krug proširuje na više zrakoplova?
4. Je li zračnom prijevozniku u okviru razumnih mjera iz članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 dopušteno korištenje zrakoplova na koje se štrajk ne odnosi za umanjivanje posljedica štrajka na putnike na koje on izravno utječe i time raspodijeliti posljedice štrajka na više zrakoplova i putnika?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2014. uputio Gyulai Törvényszék (Mađarska) –
Eurospeed Ltd protiv Szegedi Törvényszék**

(Predmet C-287/14)

(2014/C 303/24)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Gyulai Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eurospeed Ltd

Tuženik: Szegedi Törvényszék

Prethodna pitanja

1. Isključuje li činjenica da je pravni subjekt koji je odgovoran za naknadu štete prouzrokovane povredom prava Unije država članica primjenu pravila o odgovornosti protiv tijela države članice koje je stvarno počinilo prekršaj prilikom odlučivanja o zahtjevu o naknadi štete koji je podnesen na tom temelju?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, isključuje li članak 10. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006 ⁽¹⁾ mogućnost da država članica donese propis koji, u slučaju povrede obveza koje su regulirane navedenom uredbom, određuje pravne posljedice za vozača koji je stvarno počinio prekršaj, povrh ili umjesto prijevoznika?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan, treba li smatrati da odluka nacionalnog suda nadležnog za upravne sporove, koja se umjesto na članku 10. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 561/2006 temelji na nacionalnom zakonodavstvu koje je u suprotnosti s navedenom odredbom, očito krši pravo Unije?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (Tekst značajan za EGP) (SL L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str.167.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. lipnja 2014. uputio Tribunalul Timiș (Rumunjska) – Silvia Ciup protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

(Predmet C-288/14)

(2014/C 303/25)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Timiș

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Silvia Ciup

Tuženik: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Prethodno pitanje

Mogu li se načela ekvivalentnosti i djelotvornosti pravnih sredstava u slučaju povrede prava Europske unije, koja su utvrđena sudskom praksom Suda, te pravo na vlasništvo iz članka 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti u smislu da su u suprotnosti s odredbama nacionalnog prava koje temeljem petogodišnjeg obročnog plaćanja odlažu povrat pristojbi naplaćenih protivno pravu Zajednice i pripadajućih zakonskih kamata, kada je navedeni povrat naložen u presudama koje će postati izvršne do 31. prosinca 2015.?

Žalba koju je 12. lipnja 2014. podnio Faci SpA protiv presude Općeg suda (treće vijeće) donesene 20. ožujka 2014. u predmetu T-46/10: Faci SpA protiv Europske komisije

(Predmet C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Faci SpA (zastupnici: Messrs S. Piccardo, *Avvocato*, S. Crosby, *Advocaat*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 20. ožujka 2014. u predmetu T-46/10 ili
- podredno ukine ili značajno smanji novčanu kaznu izrečenu žalitelju ili
- vrati predmet Općem sudu na preispitivanje i
- u svakom slučaju naloži Europskoj komisiji snošenje troškova žalitelja u prvom stupnju i ovoj žalbi.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se podnosi protiv presude Općeg suda Europske unije od 20. ožujka 2014. u predmetu T-46/10. Opći sud je u presudi odbio žaliteljevu tužbu od 28. siječnja 2010. protiv Odluke Komisije C(2009) *final* od 11. studenoga 2009. o postupku primjene članka 81. (UEZ-a) i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet COMP/38589 – Toplinski stabilizatori) ⁽¹⁾.

Žalitelj ističe dva žalbena razloga:

Prvim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije ispitao težinu povrede nakon studenoga 1996. s obzirom na promjenu naravi zabranjenog sporazuma, zbog čega nije uzeo u obzir sve okolnosti koje su važne za izračun novčane kazne izrečene žalitelju i čime je povrijedio točku 20. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. i/ili članak 23. Uredbe 1/2003 ⁽²⁾ i članak 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Drugim žalbenim razlogom žalitelj tvrdi da Opći sud nije izvršio učinkovito i detaljno sudsko preispitivanje odluke time što je bez ispitivanja činjenica utvrdio da se žalitelj ponašao točno kao svi drugi uključeni poduzetnici, osim da je njegova provedba bila manje stroga i odbivši bez ikakve ocjene argument da je tržišno natjecanje narušeno na štetu žalitelja primjenom točke 35. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni na konkurentsko društvo Bärlocher.

⁽¹⁾ SL C 307, 12.11.2010., str. 9.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 1, 04.01.2003, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2014. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Gebhart Hiebler protiv Waltera Schlagbauera**

(Predmet C-293/14)

(2014/C 303/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Gebhart Hiebler

Druga stranka u revizijskom postupku: Walter Schlagbauer

Prethodna pitanja

1. Je li cijela poslovna djelatnost dimnjačara u skladu s člankom 2. stavkom 2. točkom (i) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu ⁽¹⁾ isključena iz područja primjene ove direktive jer dimnjačari obavljaju i zadaće iz područja inspekcije zaštite od požara (protupožarne preglede, vještačenja u okviru postupaka gradnje itd.)?

U slučaju negativnog odgovora na pitanje pod 1.:

2. Je li pravilo nacionalnog prava prema kojem je odobrenje za obavljanje djelatnosti dimnjačara načelno ograničeno na određeno „dimnjačarsko područje” usklađeno s člankom 10. stavkom 4. i člankom 15. stavkom 1. stavkom 2. točkom (a) i stavkom 3. Direktive 2006/123/EZ?

⁽¹⁾ (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – DOW
Benelux i dr. protiv Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu**

(Predmet C-295/14)

(2014/C 303/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV i ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV i Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV i Shell Nederland Chemie BV i Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Tuženik: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 263. stavak 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti tako da su operateri postrojenja za koje su od 2013. vrijedila pravila Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.) o trgovini emisijskim jedinicama, osim operatera postrojenja u smislu članka 10.a stavka 3. ove direktive i novih sudionika na tržištu, bez ikakve sumnje pred Općim sudom mogli podnijeti tužbu za poništenje Odluke Komisije od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 240 str. 27.) u mjeri u kojoj je u njoj određen međusektorski faktor korekcije?
2. Je li Odluka 2013/448/EU u dijelu u kojem je u njoj određen jedinstveni međusektorski faktor korekcije nevaljana jer nije donesena prema regulatornom postupku s kontrolom navedenom u članku 10.a stavku 1. Direktive 2003/87/EZ?
3. Povređuje li članak 15. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa Unije za usklađenu besplatnu raspodjelu emisijskih kvota na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 130, str. 1.) članak 10.a stavak 5. Direktive 2003/87/EZ jer prvo navedeni članak zabranjuje da se prilikom određivanja jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije uzimaju u obzir emisije proizvođača električne energije? Ako da, kakve su posljedice ove povrede na Odluku 2013/448/EU?
4. Je li Odluka 2013/448/EU, u dijelu u kojem je u njoj određen jedinstveni međusektorski faktor korekcije, nevaljana jer se temelji i na podacima koji su dostavljeni za provedbu članka 9.a stavka 2. Direktive 2003/87/EZ a da pritom nisu bili utvrđeni propisi navedeni u tom stavku 2. koji su doneseni na temelju članka 14. stavka 1. te Direktive?
5. Povređuje li Odluka 2013/448/EU, u dijelu u kojem je u njoj određen jedinstveni međusektorski faktor korekcije, osobito članak 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ⁽¹⁾, ili članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se u Odluci samo djelomično navode količine emisija i emisijskih jedinica koje su odlučujuće za izračun faktora korekcije?
6. Povređuje li Odluka 2013/448/EU, u dijelu u kojem je u njoj određen jedinstveni međusektorski faktor korekcije, osobito članak 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer je ovaj faktor korekcije određen na temelju podataka o kojima se operateri postrojenja koja su uzeta u obzir za trgovanje emisijama nisu mogli upoznati?

⁽¹⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. lipnja 2014. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Dr. Rüdiger Hobohm protiv Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Predmet C-297/14)

(2014/C 303/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dr. Rüdiger Hobohm

Tuženici: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Prethodno pitanje

- Može li potrošač na temelju članka 15. stavka 1. točke (c) druge mogućnosti u vezi s člankom 16. stavkom 1. drugom mogućnosti Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001⁽¹⁾ od 22. prosinca 2001. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima pokrenuti postupak pred sudom mjesta u kojem on ima svoj domicil protiv druge ugovorne strane koja se bavi trgovačkom ili profesionalnom aktivnošću u drugoj državi članici kada, iako ugovor na kojem se temelji tužba izravno ne ulazi u područje takve aktivnosti druge ugovorne strane koja je usmjerena na područje države članice u kojoj se nalazi domicil potrošača, njime se ipak nastoji ostvariti isti gospodarski cilj kao i drugim ranije sklopljenim i već izvršenim ugovorom koji ulazi u područje primjene gore navedenih odredbi?

⁽¹⁾ SL 2001 L 12, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. lipnja 2014. uputio Conseil d'État (Belgija) – Alain Laurent Brouillard protiv Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

(Predmet C-298/14)

(2014/C 303/30)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alain Laurent Brouillard

Tuženici: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 45. i 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Direktivu 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija⁽¹⁾ tumačiti u smislu da se oni primjenjuju na slučaj u kojem se belgijski državljanin s boravištem u Belgiji koji nije obavljao profesionalnu djelatnost u drugoj državi članici, u prilog svojoj prijavi za sudjelovanje u natječaju za zapošljavanje sudskih savjetnika na belgijskom Cour de cassation (vrhovnom sudu) poziva na diplomu koju je izdalo francusko sveučilište, konkretno magisterij prava, ekonomije i poslovnog upravljanja, smjer privatno pravo, specijalnost pravnik lingvist, koju je 22. studenoga 2010. izdalo Sveučilište u Poitiersu, Francuska?
2. Je li položaj sudskog savjetnika na belgijskom Cour de cassation, za koji je u članku 259.k Zakonika o pravosuđu (Code judiciaire) propisano da je uvjet za imenovanje da je osoba doktor prava ili diplomirani pravnik, položaj koji je reguliran člankom 3. spomenute Direktive 2005/36 od 7. rujna 2005.?

3. Je li položaj sudskoj savjetnika na Cour de cassation, čiji su zadaci definirani člankom 135.a Zakonika o pravosuđu, zaposlenje u javnoj službi u smislu članka 45. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te je li stoga primjena članaka 45. i 49. tog Ugovora i Direktive 2005/36 od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, isključena prema spomenutom članku 45. stavku 4.?
4. Ako su u članci 45. i 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te Direktiva 2005/36 od 7. rujna 2005. primjenjivi u konkretnom slučaju, treba li te norme tumačiti na način da se one protive tome da prosudbena komisija za zapošljavanje sudskih savjetnika na Cour de cassation uvjetuje sudjelovanje na tom natječaju posjedovanjem diplome doktora prava ili diplomiranog pravnika koju je izdalo belgijsko sveučilište ili priznanjem, koje obavlja Francuska zajednica u čijoj je nadležnosti obrazovanje, akademske istovjetnosti magisterija koji je tužitelju izdalo Sveučilište u Poitiersu, Francuska, s naslovom doktora prava, diplomiranog pravnika ili magistra prava koje dodjeljuje belgijsko sveučilište?
5. Ako su u članci 45. i 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije te Direktiva 2005/36 od 7. rujna 2005. primjenjivi u konkretnom slučaju, treba li te norme tumačiti na način da one obvezuju prosudbenu komisiju za zapošljavanje sudskih savjetnika na Cour de cassation da usporede kvalifikacije tužitelja, koje proizlaze iz njegovih diploma i profesionalnog iskustva, s kvalifikacijama koje podrazumijeva naslov doktora prava ili diplomiranog pravnika koji dodjeljuje belgijsko sveučilište te da, ako je to potrebno, odredi kompenzacijsku mjeru iz članka 14. Direktive 2005/36?

(¹) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. lipnja 2014. uputio Hof van Beroep te Antwerpen (Belgija) –
Imtech Marine Belgium NV protiv Radio Hellenic SA**

(Predmet C-300/14)

(2014/C 303/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Imtech Marine Belgium NV

Tuženik: Radio Hellenic SA

Prethodna pitanja

1. Postoji li povreda članka 288. (pročišćene verzije) Ugovora od 25. ožujka 1957. o funkcioniranju Europske unije ako se Uredba (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine (¹) ne primjenjuje izravno jer

— belgijski zakonodavac tu uredbu nije prenio u belgijsko pravo i

— belgijski zakonodavac u belgijsko pravo – iako ono propisuje mogućnost prigovora i žalbe – nije uveo postupak preispitivanja?

2. U slučaju negativnog odgovora na pitanje pod 1.: s obzirom na to da uredba ima izravan učinak, što treba razumjeti pod „preispitivanjem odluke” u smislu članka 19. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 805/2004? Mora li postupak preispitivanja biti propisan samo ako je dostava ili obavijest o pozivu/podnesku kojim se pokreće postupak obavljena u skladu s člankom 14. Uredbe br. 805/2004, tj. bez dokaza o primitku? Ne pruža li belgijsko pravo prigovorom u skladu s člancima 1047. i sljedećima Belgisch Gerechtelijk Wetboek (belgijski Zakonik o sudovima) i žalbom u skladu s člancima 1050. i sljedećima Belgisch Gerechtelijk Wetboek dovoljna jamstva za ispunjavanje kriterijâ „postupka preispitivanja” u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe br. 805/2004?
3. Pruža li članak 50. Belgisch Gerechtelijk Wetboek prema kojem rokovi zastare iz članka 860. stavka 2. i članka 55. i 1048. Belgisch Gerechtelijk Wetboek u slučajevima više sile ili zbog izvanrednih okolnosti koje dotični dužnik nije skrivio mogu biti produženi dovoljnu zaštitu u smislu članka 19. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 805/2004?
4. Je li potvrda kao europski nalog za izvršenje za nesporne tražbine sudska odluka koja mora biti zatražena pismenim podneskom kojim se pokreće postupak? Ako da: mora li sudac potvrditi odluku kao europski nalog i mora li tajnik suda (Greffier) dokazati potvrdu? Ako ne: može li potvrđivanje odluke kao europskoga naloga biti zadaća tajnika suda?
5. Ako potvrda kao europski nalog nije sudska odluka: može li podnositelj zahtjeva koji europski nalog za izvršenje nije zatražio pismenim podneskom kojim se pokreće postupak naknadno – tj. nakon što je odluka postala pravomoćna – zatražiti potvrdu kao europskog naloga za izvršenje?

(¹) (SL L 143, str.15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 172.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. lipnja 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Pfotenhilfe-Ungarn e.V. protiv Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche
Räume des Landes Schleswig-Holstein**

(Predmet C-301/14)

(2014/C 303/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Tuženik: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Druga stranka u postupku: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o prijevozu životinja koji se ne odvija u vezi s nekom gospodarskom djelatnošću u smislu članka 1. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 1/2005 ⁽¹⁾ kada taj prijevoz obavlja udruga za zaštitu životinja koja je priznata kao neprofitna, a taj prijevoz služi udomljavanju pasa lualice kod trećih osoba uz naknadu („naknada za zaštitu”) koja
 - a) ne pokriva ili jedva pokriva troškove koje udruga ima za životinju, prijevoz i smještaj,
 - b) prelazi te troškove, ali dobit služi za financiranje preostalih nepokrivenih troškova za smještaj ostalih životinja lualice, troškova za životinje lualice ili drugih projekata za zaštitu životinja?
2. Je li riječ o trgovcu koji je uključen u trgovinu životinja u smislu članka 12. Direktive 90/425/EEZ ⁽²⁾ kada udruga za zaštitu životinja koja je priznata kao neprofitna dovodi pse lualice u Njemačku i udomljava ih kod trećih osoba uz naknadu („naknada za zaštitu”) koja
 - a) ne pokriva ili jedva pokriva troškove koje udruga ima za životinju, prijevoz i smještaj,
 - b) prelazi te troškove, ali dobit služi za financiranje preostalih nepokrivenih troškova za smještaj ostalih životinja lualice, troškova za životinje lualice ili drugih projekata za zaštitu životinja?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97; SL L 3, str.1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 58., str. 151.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim pregledima koji se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta; SL L 224, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 13., str. 66.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. lipnja 2014. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska)
– Direktor na Agencija „Mitnitsi” protiv „Biovet”AD**

(Predmet C-306/14)

(2014/C 303/33)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Direktor na Agencija „Mitnitsi”

Protivnik žalbe u kasacijskom postupku: „Biovet”AD

Prethodna pitanja

1. Što znači pojam „proizvodni proces” iz članka 27. stavka 2. točke (d) Direktive Vijeća 92/83/EEZ ⁽¹⁾ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića i obuhvaća li ovaj pojam čišćenje i/ili dezinfekciju kao postupke za postizanje određenih stupnjeva čistoće koji su dobrom proizvođačkom praksom propisani za lijekove?

2. Dopušta li članak 27. stavak 2. točka (d) Direktive 92/83 da, nakon što su države članice zakonom oslobodile alkohol od plaćanja usklađenih trošarina pod pretpostavkom da se on koristi u proizvodnom procesu i da krajnji proizvod ne sadrži alkohol, one uvedu pravni propis prema kojem se alkohol koji je korišten za čišćenje u svrhe primjene ovog oslobođenja ne smatra alkoholom koji je korišten u proizvodnom procesu?
3. Je li s obzirom na načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja dopušteno da se s trenutačnim učinkom naloži fikcija kao što je ona ustanovljena u članku 22. stavku 7. ZADS-a (tj. bez odgovarajućeg razdoblja za promjenu ponašanja sudionika na tržištu), a koja zbog oslobođenja od trošarine koju je država članica uvela u okviru diskrecijske ovlasti ograničava povrat trošarine na alkohol koji je korišten kao sredstvo za čišćenje?

(¹) (SL L 316, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2014. uputio Ráckevei Járásbíróság (Mađarska) – Banif Plus Bank Zrt. protiv Márton Lantos i Mártonné Lantos

(Predmet C-312/14)

(2014/C 303/34)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banif Plus Bank Zrt.

Tuženici: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Prethodna pitanja

1. Treba li, sukladno članku 4. stavku 1. točki 2. (investicijske usluge i aktivnosti) i točki 17. (financijski instrumenti), kao i prilogu I. odjeljku C. točki 4. (valutne terminske transakcije, izvedeni instrumenti) Direktive [2004/39/EZ] (¹) smatrati da ponuda transakcije klijentu (mjeničnog posla) koja ima oblik ugovora o pozajmljivanju strane valute i sastoji se u kupoprodaji koja je promptna pri predaji valute i terminska pri njezinom vraćanju i koja se vrši tako da se iznos uknjižen u stranoj valuti preračunava u forinte te zbog koje je zajam klijenta izložen učincima i rizicima (rizik deviznog tečaja) tržišta kapitala, predstavlja financijski instrument?
2. Treba li na temelju odredbe iz članka 4. stavka 1. točke 6. (trgovanje za vlastiti račun), i odredbe iz Priloga I. odjeljka A. točke 3. (trgovanje za vlastiti račun), Direktive 2004/39/EZ, smatrati da obavljanje aktivnosti trgovanja za vlastiti račun, opisano u prvom pitanju, čini investicijsku uslugu ili aktivnost?
3. Mora li financijska institucija izvršiti provjeru prikladnosti propisanu člankom 19. stavcima 4. i 5. Direktive, uzimajući u obzir da je terminska valutna transakcija – koja predstavlja investicijsku uslugu u vezi s izvedenim financijskim instrumentima – ponuđena kao dio drugog financijskog proizvoda (odnosno, ugovora o zajmu) i da li izvedeni financijski instrument kao takav predstavlja složeni financijski instrument? Treba li smatrati da se članak 19. stavak 9. Direktive ne može primijeniti zato što je, s obzirom da su rizici koje preuzima klijent u pogledu zajma i financijskog instrumenta bitno različiti, nužno potrebna procjena prikladnosti s obzirom da transakcija sadrži izvedeni instrument?

4. Dovodi li izbjegavanje primjene članka 19. stavaka 4. i 5. Direktive do proglašenja ništavosti ugovora o zajmu sklopljenog između banke i klijenta?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, od 21. travnja 2004., o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, str. 1.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. srpnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) –
Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock protiv Condor Flugdienst GmbH**

(Predmet C-316/14)

(2014/C 303/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodna pitanja

1. Mogu li se postupanja trećih osoba koje djeluju na vlastitu odgovornost i na koje su prenesene zadaće koje su dio djelatnosti zračnog prijevoznika smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, je li relevantno tko (zračni prijevoznik, operator u zračnoj luci itd.) je povjerio zadaće trećoj osobi?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

Tužba podnesena 2. srpnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije

(Predmet C-317/14)

(2014/C 303/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Enegren i D. Martin, agenti)

Tuženik: Kraljevina Belgija

Tužbeni zahtjev

- Utvrditi da je, zahtijevajući od kandidata za radna mjesta u lokalnim službama otvorenim u regijama francuskog i njemačkog govornog područja, kod kojih iz diploma ili svjedodžbi nije vidljivo da su studij završili na odnosnom jeziku, da pribave svjedodžbu koju izdaje SELOR nakon što polože ispit koji organizira ta ustanova, kao jedini način dokazivanja poznavanja jezika u svrhu pristupa tim radnim mjestima, Kraljevina Belgija povrijedila obveze koje ima na temelju članka 45. UFEU-a i Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji ⁽¹⁾;
- naložiti Kraljevini Belgiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Zahtijevanje samo jednog dokaznog sredstva radi potvrde poznavanja jezika, predviđeno belgijskim propisom, kao prethodnog uvjeta za pristup otvorenim radnim mjestima u lokalnim javnim službama u regijama francuskog i njemačkog govornog područja, od kandidata kod kojih iz diploma nije vidljivo da su studij završili na odnosnom jeziku, predstavlja diskriminaciju zabranjenu člankom 45. UFEU-a te Uredbom (EU) br. 492/2011.

⁽¹⁾ (SL L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska) – Szemerey Gergely protiv Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi
Szerve**

(Predmet C-330/14)

(2014/C 303/37)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Szemerey Gergely

Tuženik: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prethodna pitanja

1. Treba li načela fleksibilnosti i mogućnosti izmjene u smislu uvodnih izjava 20. i 27. Uredbe br. 796/2004/EZ ⁽¹⁾ te uvodnih izjava 18., 23. i 26. Uredbe br. 1122/2009/EZ ⁽²⁾ tumačiti u smislu da im se protivi nacionalni propis sukladno kojem, ako poljoprivrednik uzgaja rijetku biljnu vrstu, svom zahtjevu za plaćanje treba priložiti potvrdu o rijetkoj biljci, uzimajući u obzir administrativnu praksu u skladu s kojom je traženje potvrde prije zahtjeva za plaćanje bilo dopušteno jedino između 2. i 15. travnja 2010., bilo je dopušteno podnijeti potvrdu jedino istodobno s jedinstvenim zahtjevom i taj propis nije dopuštao ispravak pogreške u zahtjevu koja se sastojala u nedostatku potvrde?
2. Je li ovaj sustav u skladu s obvezom države članice da ne ugrožava ciljeve Zajedničke poljoprivredne politike ili se može tvrditi da je za poljoprivrednike koji uzgajaju rijetke biljke učinkovito ostvarivanje prava na potporu na temelju prava Unije u 2010. kada je izmijenjeno zakonodavstvo [izmjena članka 43. stavka 6. Pravilnika Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja br. 61/2009 (od 14. svibnja) koja je uvedena stupanjem na snagu Pravilnika Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja br. 31/2010 (od 30. ožujka)] postalo nemoguće ili pretjerano teško i nepredvidivo?

3. Je li u suprotnosti s uvodnom izjavom 57. Uredbe (EZ) br. 796/2004 ili uvodnom izjavom 75. Uredbe (EZ) br. 1122/2009, a osobito s načelom proporcionalnosti, administrativna praksa u skladu s kojom se, u slučaju kada ne postoji potvrda o rijetkoj biljci, ne uzimajući u obzir namjeru, nemar niti okolnosti, određuje kazna za prekoračenja u prijavi u odnosu na čitav zahtjev iako zahtjev za plaćanje u ostalom dijelu ispunjava uvjete za odobrenje potpore za cijelu parcelu i poljoprivrednik uzgaja prijavljenu biljku na prijavljenoj površini?
4. Mogu li se razlozi oslobođenja sadržani u uvodnim izjavama 67. ili 71. Uredbe br. 796/2004/EZ ili u uvodnoj izjavi 75. Uredbe br. 1122/2009/EZ primijeniti ako poljoprivrednik navodi kontradiktornu ili neprimjerenu administrativnu praksu kao iznimnu okolnost te nastoji dokazati da je praksa administrativnog tijela u cijelosti ili djelomično prouzrokovala njegovu pogrešku?
5. Može li se prihvaćena poljoprivrednikova izjava o višoj sili u vezi s potpunim gubitkom usjeva (sjemeni) smatrati točnim podatkom iz uvodne izjave 67. Uredbe br. 796/2004/EZ i uvodne izjave 93. Uredbe br. 1122/2009/EZ na temelju kojeg je poljoprivrednik oslobođen obveze podnošenja potvrde o rijetkoj biljci te je on posljedično oslobođen kazni u odnosu na čitav zahtjev?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 796/2004 od 21. travnja 2004. o detaljnim pravilima za provedbu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava predviđenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. studenoga 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima (SL L 141, str. 18.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. srpnja 2014. uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma protiv Republike Slovenije – Ministarstvo za finance

(Predmet C-331/14)

(2014/C 303/38)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Tuženik: Republika Slovenija – Ministarstvo za finance

Prethodno pitanje

Treba li odredbe članka 2. stavka 1. i članak 4. stavka 1. Šeste direktive⁽¹⁾ tumačiti tako da, u okolnostima kakve su one u predmetnom slučaju (kada osoba kupuje zemljišta kao fizička osoba te joj se pritom ne obračunava ulazni PDV, na tim zemljištima kao samostalni poduzetnik izgradi trgovački centar, na temelju nacionalnih računovodstvenih pravila kao osnovna sredstva svog poduzeća uknjiži samo dio zemljišta na kojem izgradi trgovački centar, zatim taj trgovački centar zajedno sa zemljištima proda naručitelju gradnje), treba smatrati da ta osoba, već radi toga što nije uknjižila zemljišta kao osnovna sredstva svog poduzeća, ne uključuje ta zemljišta u sustav PDV-a i zato prilikom njihove prodaje nije porezni obveznik plaćanja izlaznog PDV-a?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (77/388/EEZ) (SL L 145, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2014. uputio cour d'appel de Mons (Belgija) – État belge protiv Nathalie De Fruytier**(Predmet C-334/14)**

(2014/C 303/39)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: État belge

Tuženik: Nathalie De Fruytier

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članak 13. slovo A [stavak] 1. [točke] (b) i (c) Šeste direktive o PDV-u⁽¹⁾ tome da se prijevoz uzoraka i organa u svrhu zdravstvene analize ili zdravstvene ili terapijske skrbi koji obavlja treća osoba na osnovu samostalne djelatnosti čije su usluge pokrivenе isplatom od strane socijalnog osiguranja u korist klinika i laboratorija, oslobodi od plaćanja PDV-a po osnovi usluga koje su usko vezane uz zdravstvene usluge, odnosno koje imaju cilj dijagnosticirati, skrbiti se i, koliko je to moguće, izliječiti bolesti ili zdravstvene poremećaje?
2. Ima li djelatnost prijevoza uzoraka i organa u svrhu zdravstvene analize ili zdravstvene ili terapijske skrbi koju obavlja treća osoba na osnovu samostalne djelatnosti, čije su usluge pokrivenе isplatom od strane socijalnog osiguranja, u korist klinika i laboratorija radi obavljanja zdravstvenih analiza, pravo na oslobođenje od plaćanja poreza sukladno članku 13. slovu A [stavku] 1. [točkama] (b) i (c) Šeste direktive o PDV-u?
3. Treba li pojam ostalih propisno priznatih ustanova slične prirode iz članka 13. slova A [stavka] 1. [točke] (b) Šeste direktive tumačiti na način da on uključuje i privatna društva koja pružaju usluge prijevoza ljudskih uzoraka u svrhu analize neophodne za ostvarivanje terapijskih ciljeva bolničkih ustanova i ustanova zdravstvene skrbi?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.)

OPĆI SUD

Rješenje predsjednika Općeg suda od 25. srpnja 2014. – Deza protiv ECHA-e

(Predmet T-189/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u posjedu ECHA-e koji sadrže podatke koje joj je dalo poduzeće u okviru svog zahtjeva za odobrenje korištenja kemijske tvari — Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentima — Zahtjev za odgodu primjene — Hitnost — Fumus boni juris — Odvagivanje interesa”)

(2014/C 303/40)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Češka Republika) (zastupnik: P. Dejl, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: A. Iber, M. Heikkilä i T. Zbihlejš, agenti)

Predmet

Zahtjev za odgodu primjene Odluke ECHA-e od 24. siječnja 2014. o otkrivanju pojedinih podataka koje je tužitelj dao u okviru postupka povodom zahtjeva za odobrenje korištenja kemijske tvari bis(2-ethylheksil) ftalat (DEHP).

Izreka

1. Odgađa se primjena Odluke AFA-C-0000004274-77-09/F Europske agencije za kemikalije (ECHA) od 24. siječnja 2014. u dijelu u kojem se njome, sukladno Uredbi (EZ) br. 1049/2001 Europskoga parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskoga parlamenta, Vijeća i Komisije, trećoj osobi odobrava pristup verziji izvješća o kemijskoj sigurnosti i analizi rješenja za nadomjestak tvari bis(2-ethylheksil) ftalata (DEHP), koja sadrži više detalja nego verzija s izostavljenim dijelovima preciziranim u zahtjevu za privremenu zaštitu te navedenim u prilogima A.4.5 i A.4.6 tog zahtjeva, uz izuzetak, prvo, podataka o razvrstavanju i označavanju tvari i, drugo, podataka koji se specifično i isključivo odnose na Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. i Vinyloop Ferrara S.p.A.
2. Nalaže se ECHA-i da se suzdrži od otkrivanja:
 - izvješća o kemijskoj sigurnosti i analizi rješenja za nadomjestak tvari bis(2-ethylheksil) ftalat (DEHP) iz točke 1. ove izreke, u verziji koja sadržava više detalja od one definirane u spomenutoj točki 1.;
 - izvješća o kemijskoj sigurnosti i analizâ rješenja za nadomjestak tvari bis(2-ethylheksil) ftalat (DEHP) podnesenih od strane Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn i Vinyloop Ferrara, koja su bila predmet odluka ECHA-e od 24. siječnja 2014. AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F i AFA-C-0000004151-87-08/F, u mjeri u kojoj su ti dokumenti identični onima koji su zaštićeni sukladno točki 1. ove izreke.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – Wine in Black protiv OHIM-a – Quinta do Noval – Vinhos (Wine in Black)**(Predmet T-420/14)**

(2014/C 303/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Wine in Black GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: A. Bauer i V. Ahmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugal)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 6. ožujka 2014. u predmetu R 1601/2013-1;
- tuženiku i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: Tužitelj

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „Wine in Black” za proizvode i usluge u razredima 33, 35 i 42 – Prijava žiga Zajednice br. 10 949 071

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Quinta do Noval – Vinhos, SA

Navedeni žig ili znak: Verbalni žig „NOVAL BLACK” za proizvode u razredu 33

Odluka Odjela za prigovore: Prigovor prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: Žalba odbijena

Tužbeni razlozi: Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – Viscas protiv Komisije**(Predmet T-422/14)**

(2014/C 303/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Viscas Corporation (Tokio, Japan) (zastupnik: J.-F. Bellis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojoj se njome utvrđuje povreda u razdoblju od 1. listopada 2001. do 28. siječnja 2009.;

- poništi ili smanji iznos izrečene novčane kazne; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. U okviru prvog i drugog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija pogrešno zaključila da je tužitelj sudjelovao u povredi u razdoblju od 1. listopada 2001. do 28. siječnja 2009.
2. U okviru trećeg i četvrtog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija primjenom točke 18. Smjernica za utvrđivanje kazni⁽¹⁾ povrijedila načelo proporcionalnosti i načelo jednake zaštite jer (i) nesrazmjerno pogoduje europskim proizvođačima električnih kabela i (ii) ne priznaje značajne razlike u težini povrede kod različitih proizvođača.
3. U okviru petog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija pogrešno postupila kada je, u svrhu određivanja novčane kazne koja se ima izreći, tužitelju pripisala prihode od prodaje koje su ostvarili njegovi dioničari.
4. U okviru šestog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija pogrešno uvećala udio vrijednosti prihoda od prodaje koji se mora uzeti u obzir i to tako što je kumulirala udjele koje stranke imaju na tržištu.
5. U okviru sedmog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija pogriješila jer nije primijenila sniženje kazne zbog olakotnih okolnosti.
6. U okviru osmog tužbenog razloga tužitelj poziva Opći sud da iskoristi sve svoje nadležnosti i da značajno smanji iznos kazne.

⁽¹⁾ Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – ClientEarth protiv Komisije

(Predmet T-424/14)

(2014/C 303/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: O. Brouwer, F. Heringa i J. Wolfhagen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku o odbijanju davanja pristupa dokumentima koje je tužitelj zatražio u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, koja je dostavljena tužitelju 3. travnja 2014. pismom urudžbenog broja SG.B.4/LR/rc – sg. dsg2.b.4(2014) 1028887;

— naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 87. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom traži poništenje Komisijine odluke o odbijanju davanja pristupa Komisijinom Izvješću o procjeni učinka, kao i mišljenju Odbora za procjenu učinka o pristupu pravosuđu u području okoliša u vezi s provedbom trećeg stupa Aarhuške konvencije u pravu Europske unije i pravu država članica.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na navod da članak 4. stavak 3. podstavak 1. Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾ nije primjenjiv te da Komisija nije dala obrazloženje. Tužitelj navodi da je Komisija pogrešno tumačila i da se pogrešno pozivala na iznimku od davanja pristupa dokumentima iz članka 4. stavka 3. podstavka 1. jer je tražene dokumente potrebno razlikovati od Komisijinog procesa odlučivanja. Tužitelj nadalje navodi da je Komisija propustila obrazložiti zašto je članak 4. stavak 3. podstavak 1. primjenjiv.
2. Drugi podredni tužbeni razlog temelji se na navodu da je pogrešno primijenjen članak 4. stavak 3. podstavak 1. te da nije dano obrazloženje. Tužitelj navodi da čak i da članak 4. stavak 3. podstavak 1. jest primjenjiv, Komisija nije pokazala da bi otkrivanje traženih dokumenata ugrozilo proces odlučivanja te nije dala posebno objašnjenje u tom pogledu.
3. Treći podredni tužbeni razlog temelji se na navodu da je pogrešno primijenjen test prevladavajućeg javnog interesa iz članka 4. stavka 3. podstavka 1. te da nije dano obrazloženje. Tužitelj navodi da čak i da članak 4. stavak 3. podstavak 1. jest primjenjiv, Komisija je pogrešno primijenila i tumačila test ravnoteže prevladavajućeg javnog interesa i nije pokazala da ne postoji prevladavajući javni interes koji bi opravdao otkrivanje traženih dokumenata. Tužitelj nadalje navodi da Komisija nije dala dostatno obrazloženje u tom pogledu.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.).

Tužba podnesena 11. lipnja 2014. – ClientEarth protiv Komisije

(Predmet T-425/14)

(2014/C 303/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: O. Brouwer, F. Heringa i J. Wolfhagen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku o odbijanju davanja pristupa dokumentima koje je tužitelj zatražio u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, koja je dostavljena tužitelju 1. travnja 2014. pismom urudžbenog broja SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188;

- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 87. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom traži poništenje Komisijine odluke o odbijanju davanja pristupa Komisijinom Izvješću o procjeni učinka, kao i mišljenju Odbora za procjenu učinka u vezi s revizijom EU pravnog okvira o okolišnim inspekcijama i nadzoru na nacionalnoj i EU razini.

U prilog svoje tužbe tužitelj navodi tri tužbena razloga koja su u bitnome isti ili slični onima koji su navedeni u predmetu T-424/14, *ClientEarth protiv Komisije*.

Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – Brugg Kabel i Kabelwerke Brugg protiv Komisije

(Predmet T-441/14)

(2014/C 303/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Brugg Kabel AG (Brugg, Švicarska), Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (zastupnici A. Rinne, A. Boos i M. Lichtenegger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 264. stavka 1. UFEU-a poništi članak 1. stavak 2., članak 2. točku (b) i – u mjeri u kojoj se odnosi na tužitelje – članak 3. Odluke tuženika od 2. travnja 2014. u predmetu AT.39610 – Power Cables;
- podredno, na temelju članka 261. UFEU-a i članka 31. Uredbe 1/2003, sukladno svojoj procjeni, snizi iznos novčane kazne određene tužiteljima u članku 2. točki (b) Odluke tuženika od 2. travnja 2014. u predmetu AT.39610 – Power Cables;
- u svakom slučaju, na temelju članka 87. stavka 2. Poslovnika Općeg suda, naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda prava na obranu i prava na pravično suđenje zbog odbijanja uvida u spis i dostave zahtjeva za podacima i prigovora na engleskom
 - U vezi s tim tužitelji između ostalog tvrde da je tuženik sa stajalištima drugih adresata o priopćenim prigovorima glede uvida u spis trebao postupati na isti način kao i s drugim dokumentima kojima se može dokazati neudžnost.
 - Tužitelji nadalje tvrde da je, kada je riječ o jednoobraznoj i trajnoj i/ili jedinstvenoj i nastavljenoj povredi, uvid u stajališta drugih sudionika o priopćenim prigovorima postupovna suprotnost pripisivanju povrede drugim sudionicima.
 - Osim toga se tvrdi da tužitelji kao poduzeća sa sjedištem u Kantonu Aargau (Švicarska) koji se nalazi u njemačkom govornom području imaju pravo s tuženikom komunicirati na njemačkom jeziku s obzirom da je riječ o službenom odn. čak i radnom jeziku tuženika.

2. Drugi tužbeni razlog: nenadležnost tuženika za povrede koje su počinile treće države bez učinka na EGP

— U tom smislu se tvrdi da tek uopćena tvrdnja o jednoobraznoj i trajnoj i/ili jedinstvenoj i nastavljenoj povredi nije dovoljna za uspostavu nadležnosti tuženika za povrede koje su počinile treće države. Naprotiv, tuženik bi i u takvim slučajevima trebao posebno proučiti projekte i/ili ponašanja izvan EGP-a u odnosu na njihove izravne, bitne i predvidljive učinke na EGP.

3. Treći tužbeni razlog: povreda presumpcije nevinosti zbog pomicanja i širenja dokaznih standarda u okviru jednoobrazne i trajne i/ili jedinstvene i nastavljene povrede

— Povrede nisu jednoobrazne osobito kada je riječ o zemaljskim i podmorskim kabelima. Naime, ne postoji niti istovjetnost proizvoda i usluga niti istovjetnost detaljnih pravila za provedbu te postoji jedino djelomična istovjetnost poduzeća sudionika i fizičkih osoba. Osim toga, povrede nisu komplementarne.

— Tuženik je osobito na početku sudjelovanja, ali i tijekom njegovog neprekinutog trajanja, za svako pojedinačno poduzeće trebao podnijeti informativne i usuglašene dokaze o povredi.

— Pri tek djelomičnom izravnom sudjelovanju u jednoobraznoj i trajnoj i/ili jedinstvenoj i nastavljenoj povredi tuženik mora konkretno dokazati da je predmetno poduzeće željelo pridonijeti ostvarivanju zajedničkih ciljeva te da je znalo za sva druga protupravna ponašanja drugih sudionika u okviru zajedničkog plana i/ili ih je moglo razumno predvidjeti. S obzirom da tuženik to nije uopće i/ili nije u cijelosti dokazao, on nije mogao smatrati tužitelje odgovornima za sva protutržišna ponašanja.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda obveze istrage i obveze obrazloženja zbog pogrešno utvrđivanja činjenica i iskrivljavanja dokaza

— Prema mišljenju tužitelja, odluka se temelji na brojnim pretpostavkama o činjeničnom stanju u odnosu na koje tuženik nije podnio informativne i usuglašene dokaze. Osobito kada je riječ o pretpostavljenom početku sudjelovanja tužitelja, tuženik je krivotvorio dokazna sredstva, izvlačio špekulativne zaključke i nije uzeo u obzir barem jednako toliko uvjerljiva alternativna objašnjenja.

— Nadalje, odluka je proturječna s obzirom da je u izreci utvrđena jedinstvena i nastavljena povreda, a obrazlaže se jednoobrazna i trajna povreda.

5. Peti tužbeni razlog: povreda materijalnih prava zbog pogrešne primjene članka 101. UFEU-a odn. članka 53. Sporazuma o EGP-u

Tuženik je povrijedio članak 101. UFEU-a odn. članak 53. Sporazuma o EGP-u s obzirom da je tužiteljima kroz pravni institut jednoobrazne i trajne i/ili jedinstvene i nastavljene povrede pripisao sporazume drugih poduzeća sudionika u kojima tužitelji objektivno nisu mogli sudjelovati.

6. Šesti tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti zbog pogrešnog izračuna novčane kazne

— Odstupanje od temeljnog načela iz točke 13. Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni prilikom određivanja referente godine je arbitrarno osobito zato što nije dovoljno obrazloženo.

— Nadalje, proturječno je i u suprotnosti sa zabranom *ne bis in idem* prilikom utvrđivanja težine povrede u okviru određivanja osnovnog iznosa uzimati u obzir jednoobraznu i trajnu i/ili jedinstvenu i nastavljenu povredu čija je težina jedinstveno utvrđena na 15 %, a istodobno utvrditi dodatno povećanje od 2 % za sudjelovanje u određenim dijelovima tog zajedničkog kartela. Tuženik je već prilikom određivanja osnovnog iznosa morao uzeti u obzir činjenicu da tužitelji nisu bili odgovorni za cijeli kartel.

- Kad je tužitelj klasificirao kao sporedne ili pomoćne sudionike tuženik je mogao uzeti u obzir stvarnu ulogu tužitelja u zajedničkom kartelu, a ne slučajni i nevažan broj dokaznih sredstava.
- Tužitelji također tvrde da je 5-postotno sniženje novčane kazne prenisko i da dovoljno ne odražava razliku u važnosti između organizatora kartela i glavnih sudionika u odnosu tužitelje koji u kartelu tek neznatno sudjeluju.

Tužba podnesena 12. lipnja 2014. – Furukawa Electric protiv Komisije

(Predmet T-444/14)

(2014/C 303/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokijo, Japan) (zastupnici: C. Pouncey, A. Luke i L. Geary, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži poništenje članka 1. stavka 9. točke (a) odluke u mjeri u kojoj navodi da je Furukawa uključena u povredu članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u, u razdoblju od 18. veljače 1999. do 30. rujna 2001. Podredno, da naloži poništenje članka 1. stavka 9. točke (a) odluke u mjeri u kojoj navodi da je bilo koja povreda koja uključuje Furukawu započela 18. veljače 1999. i/ili da je Furukawa izravno uključena u bilo koju povredu nakon 11. lipnja 2001.;
- naloži poništenje članka 2. točke (n) odluke i/ili da bitno smanji novčanu kaznu;
- ako Sud u presudi povodom tužbe VISCAS Corporationa smanji novčanu kaznu nametnutu člankom 2. točkom (p) odluke o povredama VISCAS Corporationa za koje je Furukawa solidarno i pojedinačno odgovorna, neka utvrdi da je Furukawa ima pravo na jednako smanjenje iznosa novčane kazne za koju je solidarno i pojedinačno odgovorna; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelj traži djelomično poništenje Komisijine Odluke C(2014) 2139 *final* od 2. travnja 2014. u predmetu AT.39610 – električni vodovi.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija povrijedila članak 101. UFEU-a i članak 53. Sporazuma o EGP-u i/ili Uredbu br. 1/2003 ⁽¹⁾ pogrešno kvalificirajući ponašanje u razdoblju od 18. veljače 1999. do 30. rujna 2001. Tužitelj navodi:
 - da Komisija nije utvrdila postojanje povrede koja uključuje tužitelja u uvjetima navedenima u osporavanoj odluci tijekom tog razdoblja; i
 - podredno, da Komisija nije utvrdila da je povreda koja uključuje tužitelja počela 18. veljače 1999.

2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na podredni navod da Komisija nije dokazala da je tužitelj nastavio sudjelovati u bilo kojoj povredi nakon 11. lipnja 2001. ili da je 'nastavljena' njegova uključenost putem VISCAS Corporationa nakon 30. rujna 2001.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na podredni navod da Komisija nije dokazala razinu uključenosti tužitelja u povredi.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na navod da je nastupila zastara za novčanu kaznu koja je nametnuta tužitelju u odnosu na razdoblje prije 1. listopada 2001.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na podredni navod da je Komisija pogriješila u izračunu novčane kazne nametnute tužitelju:
 - koristeći neprikladan iznos vrijednosti prodaje kod izračuna novčane kazne nametnute tužitelju;
 - pogrešno računajući množitelj za trajanje; i
 - neprimjenjujući olakotne okolnosti u odnosu na tužitelja.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na zahtjev Sudu da i na tužitelja primijeni smanjenje novčane kazne koju Sud može odobriti VISCAS Corporationu povodom bilo kojeg zahtjeva VISCAS Corporationa za poništenje ili promjenu novčane kazne nametnute osporavanom odlukom.
7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se na navod da je novčana kazna u svakom slučaju očito neproporcionalna, pretjerana i neprikladna te da Sud stoga treba upotrijebiti svoju neograničenu nadležnost u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 31. Uredbe br. 1/2003 kako bi revidirao iznos novčane kazne te ju na taj način bitno umanjio.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – ABB protiv Komisije

(Predmet T-445/14)

(2014/C 303/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: ABB Ltd (Zürich, Švicarska); i ABB AB (Västerås, Švedska) (zastupnici: I. Vandenborre i S. Dionnet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- djelomično poništi članak 1. odluke kojom se utvrđuje da su tužitelji sudjelovali u jedinstvenoj i trajnoj povredi u području (iznimno) visokonaponskog podzemnog i/ili podvodnog električnog voda budući da se utvrđenje odnosi na sve projekte za podvodne električne vodove voltaže 110kV i više (a ne samo na projekte za podvodne električne vodove voltaže 220kV i više);

- djelomično poništi članak 1. odluke kojom se utvrđuje da su tužitelji sudjelovali u jedinstvenoj i trajnoj povredi u području (iznimno) visokonaponskog podzemnog i/ili podvodnog električnog voda budući da se utvrđenje odnosi na sve dodatke povezane s projektima za podvodne električne vodove voltaže 110kV i više (a ne samo na dodatke povezane s projektima za podvodne električne vodove voltaže 220kV i više);
- djelomično poništi članak 1. odluke u mjeri u kojoj utvrđuje da je sudjelovanje tužitelja u povredi započelo 1. travnja 2000.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelji traže djelomično poništenje Komisijine Odluke C(2014) 2139 *final* od 2. travnja 2014. u predmetu AT.39610 – električni vodovi.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na navod da Komisija nije ispunila teret dokazivanja te je počinila očitu grešku u ocjeni pretpostavljajući da je povreda obuhvatila sve projekte za podvodne električne vodove voltaže 110kV i više, iako je Komisijin spis sadržavao jasne naznake da povredom nisu obuhvaćeni svi projekti voltaže ispod 220kV.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na navod da Komisija nije ispunila teret dokazivanja u vezi s utvrđivanjem sudjelovanja tužitelja u takvoj povredi koja obuhvaća sve projekte za podvodne električne vodove voltaže 110kV i više.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija počinila očitu grešku u ocjeni uključivši u područje povrede sve dodatke povezane s projektima za podvodne električne vodove voltaže 110kV i više, iako je Komisijin spis ukazivao na to da povreda obuhvaća samo dodatke povezane s projektima za podvodne električne vodove voltaže 220kV i više.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija povrijedila pravo utvrdivši da su tužitelji sudjelovali u povredi od 1. travnja 2000.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na navod da je Komisija počinila očitu grešku u ocjeni i povrijedila presumpciju nevinosti pretpostavljajući da su tužiteljevâ sudjelovanja u povredi započela od najranijeg mogućeg datuma.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na navod da je osporavana odluka nedovoljno obrazložena protivno članku 296. UFEU-a.

Tužba podnesena 17. lipnja 2014. – Sumitomo Electric Industries i J-Power Systems protiv Komisije

(Predmet T-450/14)

(2014/C 303/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japan); i J-Power Systems Corp. (Tokio) (zastupnici: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado i S. Völcker, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku u dijelu u kojem se njome utvrđuje da su tužitelji odgovorni za jedinstvenu, kompleksnu i kontinuiranu povredu, uključujući zabranjeni sporazum između europskih proizvođača i između stalnih i pridruženih članova ili, podredno, da znatno snizi novčanu kaznu;
- podredno, poništi članak 1. stavak 8. točke (a) do (c) Odluke u dijelu u kojem se njom utvrđuje da su tužitelji odgovorni za povredu počinjenu u razdoblju od 26. srpnja 2006. i 10. travnja 2008.;
- podredno prethodno navedenom, poništi članak 2. točku (m) Odluke Komisije i snizi iznos novčane kazne izrečene tužiteljima, uzimajući u obzir bitno ograničenu uključenost tužiteljâ u razdoblju između 26. srpnja 2006. i 10. travnja 2008.; i
- poništi Odluku u cijelosti jer se u najvećoj mjeri oslanja na dokaze koji su nezakonito prikupljeni u poslovnim prostorijama društava Nexans SA i Nexans France;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da Komisija nije dokazala jedinstvenu, kompleksnu i kontinuiranu povredu koja se sastoji u tome da su se azijski i europski proizvođači sporazumjeli da jedni drugima neće ulaziti u nacionalna područja, kao i u tome da su europske kompanije međusobno podijele projekte unutar Europskog gospodarskog prostora (EGP).
2. U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče činjenica i prava prilikom primjene članka 101. UFEU-a, s obzirom na to da u pobijanoj odluci nije prema zahtijevanom pravnom standardu dokazala da su tužitelji bili cijelo vrijeme uključeni u povredu.
3. U okviru trećeg tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i pogrešku u procjeni prilikom izračuna novčane kazne izrečene tužiteljima, pošto izrečena novčana kazna ne odražava težinu povrede i bitno ograničenu ulogu tužiteljâ u značajnom razdoblju njezinog trajanja.
4. U okviru četvrtog tužbenog razloga tužitelj ističe bitnu povredu postupka i prava na obranu, pošto se pobijana odluka u najvećoj mjeri oslanja na dokaze koje je Komisija nezakonito prikupila tijekom pretrage u poslovnim prostorijama društva Nexans.

Tužba podnesena 16. lipnja 2014. – Fujikura protiv Komisije

(Predmet T-451/14)

(2014/C 303/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fujikura Ltd (Tokio, Japan) (zastupnik: L. Gyselen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- smanji novčanu kaznu koja mu je izrečena člankom 2. točkom (o) Odluke zbog njegovog izravnog sudjelovanja u kartelu u razdoblju između 18. veljače 1999. i 30. rujna 2001.;
- poništi članak 2. točku (p) Odluke u dijelu u kojem je utvrđeno da je Fujikura solidarno i pojedinačno odgovoran za novčanu kaznu koja je izrečena društvu Viscas između 1. siječnja 2005. i 28. siječnja 2009.;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija pogriješila kad je uključila samostalne prihode od prodaje Viscasovih društava majki iz 2004. u vrijednost prihoda od prodaje korištenu da bi se odredio osnovni iznos novčane kazne. Tužitelj tvrdi da je u navodnom kartelu sudjelovao samo do 30. rujna 2001. te da njegovi samostalni prihodi od prodaje tijekom 2004. nisu činili dio kartela.
2. U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti time što prilikom određivanja osnovnog iznosa novčane kazne nije u dovoljnoj mjeri vodila računa o ograničenoj snazi japanskih poduzeća u kartelu. Tužitelj tvrdi da, s obzirom na to da je bio suočen sa znatnim tehničkim i trgovinskim preprekama za ulazak na europsko tržište, preuzimanje obveze da se neće natjecati na Europskom gospodarskom prostoru (EGP) nije utjecalo na učinkovitost sporazuma sklopljenih s europskim proizvođačima čija je svrha bila podjela klijenata u EGP-u. Komisija je stoga trebala jasnije razlikovati čimbenike u pogledu težine koji su korišteni za novčane kazne izrečene tužitelju (ili drugim azijskim proizvođačima) od onih koji su korišteni za novčane kazne izrečene europskim proizvođačima.
3. U okviru trećeg tužbenog razloga tužitelj tvrdi da je Komisija pogriješila kada je smatrala da je tužitelj kao društvo majka odgovoran i za novčanu kaznu koja je Viscasu izrečena za razdoblje nakon 1. siječnja 2005. Tužitelj ističe da su u trenutku kad je Viscas u siječnju 2005. postao u cijelosti funkcionalno zajedničko poduzeće, pravne veze (npr. izvještavanje), organizacijske veze (npr. premještanje direktora zaposlenih na puno radno vrijeme) i ekonomske veze (npr. jamstva za zaduženja) između Viscasa i tužitelja postale prelabave da bi Komisija mogla zaključiti da je tužitelj izvršavao odlučujući utjecaj na Viscas u vrijeme trajanja povrede od siječnja 2005. do siječnja 2009.

Tužba podnesena 13. lipnja 2014. – Pannonhalmi Főapátság protiv Parlamenta

(Predmet T-453/12)

(2014/C 303/50)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Mađarska) (zastupnik: D. Sobor, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] Odbora za predstavke Europskog parlamenta od 16. travnja 2014., o pohranjivanju predstavke podnesene u predmetu Dvorac Lónyay u Rusvaru (Slovačka).
- naloži Odboru za predstavke Europskog parlamenta da ispita zahtjev i poduzme sve zakonom propisane mjere.
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj navodi da je Odbor za predstavke prekršio postupovna pravila jer nije obrazložio pobijanu odluku.

U tom pogledu tužitelj ističe da se, sukladno članku 201. stavku 8. Poslovnika Europskog parlamenta, predstavke koje odbor proglašuje nedopuštenima pohranjuju, a podnositelji se obavještavaju o toj odluci i razlozima zbog kojih je donesena. Tužitelj tvrdi da ga, protivno odredbi tog članka, tuženik nije obavijestio o razlozima zbog kojih smatra da sadržaj predstavke nije u vezi s pitanjima koja su u području djelovanja Unije. Tužitelj se također poziva na presudu Općeg suda u predmetu T-308/07, Tegebauer/Parlament od 14. rujna 2011. (Zb. str. II-279.).

Tužba podnesena 18. lipnja 2014. – AETMD protiv Vijeća

(Predmet T-460/14)

(2014/C 303/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 307/2014 o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 875/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenog pripremljenog ili konzerviranog kukuruza šećerca u zrnu podrijetlom iz Tajlanda nakon privremene revizije temeljem članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009;
- naloži Vijeću da ispravi Provedbenu uredbu (EU) br. 875/2013 s obzirom na poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 307/2004;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da su institucije počinile očitu pogrešku u procjeni i povrijedile članak 2. stavak 3. i 4 Uredbe Vijeća br. 1225/2009 ⁽¹⁾ time što su propustile ispravno procijeniti je li prodaja od strane društva River Kwai International Food Industry na domaćem tržištu zemlje izvoznice obavljena u uobičajenom tijeku trgovine te treba li stoga domaća prodaja poslužiti kao osnova za izračunavanje uobičajene vrijednosti proizvoda društva River Kwai International Food Industry.
2. U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da su institucije povrijedile članak 2. stavak 10. Uredbe Vijeća br. 1225/2009 jer su propustile primjereno usporediti izvoznu cijenu i uobičajenu vrijednost proizvoda društva River Kwai International Food Industry.
3. U okviru trećeg tužbenog razloga tužitelj tvrdi da su institucije povrijedile članak 11. stavak 3. Uredbe Vijeća br. 1225/2009 jer nisu ispravno procijenile navodnu promjenu dampinške marže društva River Kwai International Food Industry te je li takva navodna promjena trajne naravi.
4. U okviru četvrtog tužbenog razloga tužitelj tvrdi da su institucije povrijedile članak 19. stavak 2. i članak 20. stavak 2. Uredbe Vijeća br. 1225/2009 jer su propustile tužitelju dostaviti smislen sažetak dokaza na temelju kojih su namjeravale promijeniti dampinšku maržu River Kwai International Food Industry kao i zbog toga što su propustile tužitelju dostaviti razmatranja na temelju kojih su namjeravali promijeniti antidampinšku pristojbu društva River Kwai International Food Industry.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Österreichische Post protiv Komisije

(Predmet T-463/14)

(2014/C 303/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Österreichische Post AG (Beč, Austrija) (zastupnici: H. Schatzmann i J. Bleckmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije u predmetu C (2014) 2093 u mjeri u kojoj i nadalje treba primijeniti Direktivu 2004/17/EZ u vezi s dodjelom ugovora za poštanske usluge koje nisu navedene u članku 1. Provedbene odluke i čije je izuzeće tužitelj zahtijevao u skladu s člankom 30. stavkom 6. navedene direktive.
- podredno, ako Opći sud smatra da djelomično pobijanje odluke nije dopušteno ili moguće, poništi Provedbenu odluku u cijelosti.
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj tvrdi da je, kada je riječ o poštanskim uslugama koje nisu navedene u članku 1., pobijana odluka sukladno članku 263. stavku 2. UFEU-a protupravna s obzirom da je Komisija povrijedila pravo Unije kada je nepravilno primijenila i pogrešno protumačila Direktivu 2004/17/EZ. U tom smislu tužitelj u biti ističe da su poštanske usluge koje on pruža u dovoljnoj mjeri izložene izravnom tržišnom natjecanju te su stoga ispunjeni uvjeti za izuzeće u skladu s člankom 30. stavkom 1. Direktive 2004/17. Isto tako tužitelj tvrdi da je Komisija nepravilno primijenila mjerila i metode za određivanje tržišta koji su utvrđeni pravom Unije i sudskom praksom.

Nadalje tužitelj tvrdi da je Komisija počinila bitnu povredu postupovnih pravila s obzirom da nije dovoljno obrazložila svoju odluku.

Naposljetku tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila temeljna procesna prava s obzirom da je povrijedila tužiteljevo pravo na saslušanje time što nije meritorno ispitala tužiteljeve navode i dokaze koje je on podnio.

Tužba podnesena 25. lipnja 2014. – Stavvytskyi protiv Vijeća

(Predmet T-486/14)

(2014/C 303/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Edward Stavvytskyi (Belgija) (zastupnici: J. Grayston, *Solicitor*, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta i M. Gambardella, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Vijeća 2014/216/ZVSP od 14. travnja 2014. o provedbi Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 111, str. 91.) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 381/2014 od 14. travnja 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 111, str. 33.), u mjeri u kojoj osporavani akti uključuju tužitelja na popis osoba i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja;
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga koji se odnose na povredu bitnog zahtjeva postupka, kao i na povredu Ugovorâ i pravnih pravila koja se odnose na njihovu primjenu: povreda prava na saslušanje, povreda obveze obavještanja, nedostatno obrazloženje, povreda prava na obranu, pogrešna pravna osnova i očita pogreška u ocjeni.

Tužitelj smatra da Vijeće nije provelo saslušanje tužitelja, a za to ne postoje opravdani razlozi. Nadalje, Vijeće je propustilo obavijestiti tužitelja o osporavanim aktima, a u svakom slučaju ti akti nisu bili dovoljno obrazloženi. Vijeće nije odgovorilo na zahtjeve za pristup informacijama i dokumentima. Vijeće je tim propustima povrijedilo pravo na obranu tužitelja kojemu je oduzeta mogućnost učinkovitog argumentiranja protiv nalaza Vijeća budući da su ti nalazi uskraćeni tužitelju. Nadalje, mjere koje je poduzelo Vijeće nisu mjere vanjske politike nego je riječ o međunarodnoj suradnji u kaznenim postupcima pa su te mjere bile usvojene na pogrešnoj pravnoj osnovi. Konačno, mjere koje je poduzelo Vijeće usvojene su bez odgovarajućeg razmatranja relevantnih činjenica i sudske prakse Europskog suda za ljudska prava koja se odnosi na kaznene postupke u Ukrajini, osobito u vezi s progonom bivših vladinih dužnosnika.

Tužba podnesena 1. srpnja 2014 – Vidmar i dr./Europska unija

(Predmet T-507/14)

(2014/C 303/54)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelji: Vedran Vidmar (Zagreb, Hrvatska); Saša Čaldarević (Zagreb); Irena Glogovšek (Zagreb); Gordana Grancarić (Zagreb); Martina Grgec (Zagreb); Ines Grubišić (Vranjic, Hrvatska); Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Hrvatska); Zlatko Ilak (Samobor, Hrvatska); Mirjana Jelavić (Virovitica, Hrvatska); Romuald Kantoci (Pregrada, Hrvatska); Svjetlana Klobučar (Zagreb); Ivan Kobaš (Županja, Hrvatska); Zlatko Kovačić (Sesvete, Hrvatska); Tihana Kušeta Šerić (Split, Hrvatska); Damir Lemaić (Zagreb); Željko Ljubičić (Solin, Hrvatska); Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Hrvatska); Martina Majcen (Krapina, Hrvatska); Višnja Merdžo (Rijeka, Hrvatska); Tomislav Perić (Zagreb); Darko Radić (Zagreb); Damjan Saridžić (Zagreb); Darko Graf (Zagreb) (zastupnik: D. Graf, odvjetnik)

Tuženica: Europska unija

Zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju:

- da međupresudom naloži Europskoj uniji da, temeljem čl. 340. st. 2. Ugovora o funkcioniranju EU, tužiteljima naknadi cjelokupnu imovinsku štetu koja je, kao posljedica propusta Europske komisije da iskoristi svoje nadzorne (monitoring) ovlasti iz čl. 36. st. 1. i 2. Akta o pristupanju da osigura ispunjenje obveze Republike Hrvatske na osiguranje početka rada hrvatskih javnih izvršitelja s 1. siječnja 2012. godine, preuzete tijekom pregovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji u Poglavlju 23. – Pravosuđe i temeljna prava i utvrđenu u Prilogu VII. toč. 1. Akta o pristupanju „Posebne obveze koje je preuzela Republika Hrvatska u pregovorima o pristupanju”, koji glasi: „1. Nastaviti osiguravati djelotvornu provedbu svoje Strategije reforme pravosuđa i Akcijskog plana”, svim tužiteljima nastala tijekom razdoblja od 1. siječnja 2012. godine pa do početka rada tužitelja u svojstvu hrvatskih javnih izvršitelja u skladu s odredbama čl. 36. st. 1. i Priloga VII. toč. 1. Akta o pristupanju, koji pravno obvezuje svih 28 država potpisnica Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, od 09. prosinca 2011. godine i Europsku komisiju;
- da do pravomoćnosti međupresude iz prve točke ovog tužbenog zahtjeva zastane s raspravljanjem o visini cjelokupne imovinske štete čiju naknadu tužitelji zahtijevaju od Europske unije ovom tužbom;

- da nakon pravomoćnosti međupresude iz prve točke ovog tužbenog zahtjeva, te provedbe rasprave i izvođenja dokaza na okolnost utvrđivanja visine cjelokupne imovinske štete čiju naknadu tužitelji zahtijevaju ovom tužbom, Europskoj uniji naloži da svakom od tužitelja naknadi imovinsku štetu koja im je nastala kao posljedica protupravnog propusta Europske komisije navedenog i opisanog u prvoj točki ovog zahtjeva, i to cjelokupnu običnu imovinsku štetu (*damnum emergens*) i cjelokupnu korist koja je tužiteljima izmakla (*lucrum cessans*) tijekom razdoblja od 1. siječnja 2012. do dana postavljanja zahtjeva naslovnog suda Ministarstvima financija i pravosuđa Republike Hrvatske, u iznosu od po 600 000,00 EUR za svaku kalendarsku godinu i svakog tužitelja, oboje zajedno sa zateznom kamatom po stopi od 12 % godišnje, tekućom:
 - od 1. siječnja 2012. godine pa do naplate za naknadu cjelokupne obične imovinske štete,
 - od 1. siječnja 2013. godine pa do naplate za naknadu cjelokupne koristi izmakle tužiteljima tijekom 2012. godine,
 - od 1. siječnja 2014. godine pa do naplate za naknadu cjelokupne koristi izmakle tužiteljima tijekom 2013. godine,
 - od 1. siječnja 2015. godine pa do naplate za naknadu cjelokupne koristi izmakle tužiteljima tijekom 2014. godine;
- da nakon pravomoćnosti međupresude iz prve točke ovog tužbenog zahtjeva, te provedbe rasprave i izvođenja odgovarajućih dokaza na okolnost visine ovog tužbenog zahtjeva, Europskoj uniji naloži da svakom od tužitelja naknadi cjelokupne troškove ovog postupka.

Pravni navodi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tužbene razloge koji su u bitnome slični onima istaknutima u okviru predmeta T-109/14, Škugor i dr./Europska unija ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL C 142, p.38.

Tužba podnesena 3. srpnja 2014. – Staywell Hospitality Group protiv OHIM-a – Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Predmet T-510/14)

(2014/C 303/55)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australija) (zastupnik: D. Farnsworth, *Solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Sheraton International IP LLC (Stamford, Sjedinjene Američke Države)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća od 30. travnja 2014. u predmetima R 240/2013-5 i R 303/2013-5 u mjeri u kojoj se tiče predmeta R 240/2013-5; te
- naloži tuženiku da snosi svoje troškove i naknadi troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element „PARK REGIS” za usluge iz razreda 35, 36 i 43 – Prijava žiga zajednice br. 9 488 933

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Sheraton International IP LLC

Navedeni žig ili znak: figurativni i verbalni žig „ST. REGIS” za usluge iz razreda 36, 42 i 43, međunarodna registracija, u kojoj je naznačena Europska unija, verbalnog žiga „ST. REGIS” za usluge u razredu 36 kao i dobro poznatih figurativnih i verbalnih žigova „ST. REGIS” u Europskoj uniji

Odluka Odjela za prigovore: prigovor djelomično prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: žalba odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 7. srpnja 2014. – GreenPack protiv OHIM-a (greenpack)

(Predmet T-513/14)

(2014/C 303/56)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: GreenPack GmbH (Hennigsdorf, Njemačka) (zastupnici: P. Ruess i A. Doepner-Thiele, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. travnja 2014. u predmetu R 2324/2013-1;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „greenpack” za proizvode iz razreda 9 – prijava žiga Zajednice br. 11 926 706

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009
-

Tužba podnesena 9. srpnja 2014. – Hispavima protiv Komisije**(Predmet T-514/14)**

(2014/C 303/57)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Hispavima, SL (Murcia, Španjolska) (zastupnici: A. Ward, A. Barba i J. Torrecilla, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku na temelju članka 263. UFEU-a s obzirom da se u njoj utvrđuje postojanje državne potpore i nalaže povrat te potpore od ulagača gospodarskih interesnih udruženja (AIE-a);
- podredno, prihvati izložene argumente i oduzme učinak nalogu za povrat navodnih potpora iz članka 4. stavka 1. *in fine* odluke jer je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja s obzirom da se povrat nikako nije mogao zahtijevati prije objave odluke o pokretanju postupka od 21. rujna 2011. u *Službenom listu Europske unije*; osim toga, prizna postojanje zaštite legitimnih očekivanja onim gospodarskim interesnim udruženjima (AIE-ima) koja su ispunila objektivne uvjete za primjenu spornih poreznih povlastica prije objave odluke iz 2006. u *Službenom listu Europske unije*;
- djelomično poništi članak 2. odluke i utvrdi da je metodologija određivanja navodne pogodnosti koju ulagači trebaju vratiti, predložena u točkama 263. do 269. odluke, koja bi trebala uključivati niz odbitaka koji nisu uzeti u obzir, protupravna;
- utvrdi djelomično poništenje članka 4. stavka 1. odluke s obzirom da je Komisija očito prekoračila svoje ovlasti kada je u članku 4. stavku 1. odluke utvrdila ništavost ugovornih odredbi koje predviđaju naknadu štete u korist ulagača u slučaju da se utvrdi da porezne pogodnosti španjolskog sustava financijskog leasinga čine nezakonitu državnu potporu, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima koji su navedeni u predmetima T-401/14, Duro Felguera/Komisija, T-700/13, Bankia/Komisija i T-500/14, Derivados del Flúor/Komisija.

Tužba podnesena 10. srpnja 2014. – Grupo Morera & Vallejo i DSA protiv Komisije**(Predmet T-519/14)**

(2014/C 303/58)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sevilla, Španjolska), DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Španjolska) (zastupnici: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez i G. Canalejo Lasarte, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku na temelju članka 263. UFEU-a s obzirom da se u njoj utvrđuje postojanje državne potpore i nalaže povrat te potpore od ulagača;
- podredno, poništi članke 1. i 2. i članak 4. stavak 1. odluke s obzirom da utvrđuju ulagače kao korisnike koji trebaju vratiti navodnu potporu;
- podredno, oduzme učinak nalogu za povrat potpore od ulagača iz članka 4. stavka 1. *in fine*, jer je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja s obzirom da povrat nije mogao biti određen prije objave odluke o pokretanju postupka
- podredno, poništi članak 2. odluke i utvrdi da je metodologija određivanja navedene potpore koju ulagači trebaju vratiti, predložena u njezinim člancima 263. i 167., koja se trebala uskladiti uzimajući u obzir određene odbitke, protupravna;
- utvrdi nepostojanje ili, alternativno, djelomično poništenje članka 4. stavka 1. odluke kada je riječ o zabrani „prenošenja tereta povrata na druge osobe” s obzirom da to podrazumijeva zauzimanje stajališta o zabrani ili navodnoj ništavosti ugovornih odredbi o pravu regresa od trećih osoba iznosa koje ulagači trebaju naknaditi Španjolskoj, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima koji su navedeni u predmetima T-401/14, Duro Felguera/Komisija, T-700/13, Bankia/Komisija i T-500/14, Derivados del Flúor/Komisija.

Tužba podnesena 11. srpnja 2014. – bd breyton-design protiv OHIM-a (RACE GTP)

(Predmet T-520/14)

(2014/C 303/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: bd breyton-design GmbH (Stockach, Njemačka) (zastupnici: T. Raab i H. Lauf, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 27. ožujka 2014. u predmetu R 1230/2013-1;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „RACE GTP” za proizvode iz razreda 12 –prijava žiga Zajednice br. 11 018 918

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) te članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 13. srpnja 2014. – Compagnie générale des établissements Michelin protiv OHIM-a – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Predmet T-525/14)

(2014/C 303/60)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Francuska) (zastupnik: L. Carlini, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 5. svibnja 2014. u predmetu R 1522/2013-4; te
- naloži tuženiku i drugoj stranci u postupku, ukoliko intervenira, da naknade troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element „XKING” za proizvode iz razreda 12 – Prijava žiga Zajednice br. 10 644 821

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: Žigovi Zajednice br. 5 293 782 i br. 5 560 396, nacionalni žigovi i međunarodne registracije

Odluka Odjela za prigovore: prigovor u cijelosti prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: ukinuta pobijana odluka i odbijen prigovor

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice

Tužba podnesena 14. srpnja 2014. – Matratzen Concord protiv OHIM-a – Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)

(Predmet T-526/14)

(2014/C 303/61)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Matratzen Concord GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnik: I. Selting, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Mariano Barranco Rodriguez i Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Španjolska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 9. travnja 2014. u predmetu R 1523/2013-1;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Matratzen Concord” za proizvode iz razreda 10, 20, 24 i 35 – prijava žiga Zajednice br. 10 359 404

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Mariano Barranco Rodriguez i Pablo Barranco Schnitzler

Navedeni žig ili znak: nacionalni verbalni žig „MATRATZEN” za proizvode iz razreda 20 i 35

Odluka Odjela za prigovore: djelomično prihvaćanje prigovora

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1., članka 41. stavka 1. točke (a) i članka 42. stavka 2. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 15. srpnja 2014. – Information Resources protiv OHIM-a (Growth Delivered)

(Predmet T-528/14)

(2014/C 303/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Information Resources, Inc. (Chicago, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: C. Schulte, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 5. svibnja 2014. donesenu u predmetu R 1777/2013-4;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „Growth Delivered” za usluge u razredima 35, 41 i 42

Odluka ispitivača: prijava za registraciju odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba odbijena

Tužbeni razlozi: Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 14. srpnja 2014. – adp Gauselmann protiv OHIM-a (Multi Win)

(Predmet T-529/14)

(2014/C 303/63)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. travnja 2014. u predmetu R 1326/2013-1;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Multi Win” za proizvode i usluge iz razreda 9, 28 i 41 – prijava žiga Zajednice br. 11 206 364

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 11. srpnja 2014. – Verein StHD protiv OHIM-a (Prikaz crne vrpce)**(Predmet T-530/14)**

(2014/C 303/64)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zürich, Švicarska) (zastupnik: P. Brauns, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— djelomično odbije prijavu žiga Zajednice br. 11 624 483 od 13. kolovoza 2013. i poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 5. svibnja 2014. u predmetu R 1940/2013-4;

— naloži prihvaćanje prijave za registraciju žiga Zajednice br. 11 624 483 i za sljedeće usluge:

35: tisak (praćenje tiska); razdioba reklamnih oglasa; raspačavanje reklamnog materijala [traktata, prospekata, tiskanica, uzoraka];

41: izdavanje knjiga; opće informiranje javnosti o temi „umiranje” putem događaja kao što su seminari, okrugli stolovi i ostali tečajevi daljnjeg obrazovanja; objavljivanje i izdavanje brošura o temi „umiranje”;

44: farmacija (savjetovanje o farmaciji); medicinska pomoć; savjeti u vezi zdravlja; njegovatelji bolesnika (usluge njegovatelja bolesnika); telemedicina (usluge telemedicine); psiholog (usluge psihologa);

45: osobne i socijalne usluge u vezi s individualnim potrebama koje pružaju treće osobe odnosno obiteljska njega, klinička njega, njega osoba s invaliditetom, eutanazija, pomoć pri umiranju, njega umirućih, njega umirućih putem savjetovanja, utjehe i potpore dotičnim osobama i onima koji im pomažu, opće savjetovanje o životu s osobitim naglaskom na temi „umiranje”, dnevne službe, noćna dežurstva, cjelodnevna njega, službe nedjeljom i praznikom, usluge savjetovanja na nacionalnoj razini, usluge njege na nacionalnoj razini;

— naloži tuženiku da naknadi troškove postupka pred žalbenim vijećem u predmetu R 1940/2013-4 te troškove ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Figurativni žig koji predstavlja crnu vrpcu za usluge iz razreda 35, 41, 44 i 45 – prijava žiga Zajednice br. 11 624 483

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (f) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 17. srpnja 2014. – Alsharghawi protiv Vijeća

(Predmet T-532/14)

(2014/C 303/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Južna Afrika) (zastupnik: É. Moutet, odvjetnik)

Tuženik: Vijeća Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku 2011/137/ZVSP i Odluku 2011/178/ZVSP; i
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog tiče se nenadležnosti Vijeća da tužitelja uvrsti na popis osoba na koje se primjenjuju mjere ograničavanja, pošto njegovo ime nije spomenuto u rezolucijama Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1970 (2011) i 1973 (2011).
2. Drugi tužbeni razlog tiče se povrede obveze obrazlaganja u mjeri u kojoj je Vijeće svoju odluku temeljilo samo na spomenutim rezolucijama, ne uzimajući u obzir osobne prilike tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog tiče se povrede tužiteljevog prava na obranu i načela pretpostavke nedužnosti zbog toga što je izostao kontradiktorni postupak.
4. Četvrti tužbeni razlog tiče se povrede temeljnih prava s obzirom na to da je Vijeće, namećući tužitelju mjere ograničavanja, nezakonito ograničilo njegovu slobodu odlaska i povratka te pravo na vlasništvo.

Tužba podnesena 16. srpnja 2014. – North Drilling protiv Vijeća

(Predmet T-539/14)

(2014/C 303/66)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (zastupnici: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. Odluke Vijeća 2014/222/ZVSP od 16. travnja 2014. u dijelu u kojem se odnosi na njega i u kojem ga isključuje iz svog priloga;
- poništi članak 1. Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 397/2014 od 16. travnja 2014. u dijelu u kojem se odnosi na njega i u kojem ga isključuje iz svog priloga, i
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na očitu pogrešku u ocjeni činjenica na kojima se temelje pobijane odredbe s obzirom da one nemaju stvarnog činjeničnog niti dokaznog temelja.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na neispunjenje obveze obrazloženja s obzirom da, kada je riječ o NDC-u, obrazloženje pobijanih normi nema stvarni temelj te je neprecizno, nije konkretno, opće je te tužitelju onemogućava primjerenu pripremu obrane.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu prava na djelotvornu sudsku zaštitu kada je riječ o obrazloženju odredbi, nedostatku dokaza navedenih prigovora i prava na obranu i vlasništvo s obzirom da nije poštovana obveza obrazloženja niti potreba podnošenja stvarnih dokaza, što utječe na ostala prava.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na zlorabu ovlasti s obzirom da postoje objektivne, precizne i podudarne indicije koje dopuštaju tvrdnju da je Vijeće, prilikom donošenja sankcija, zlorabljujući svoj položaj i prijevarno, imalo druge ciljeve od onih koje je tvrdilo da ima.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na pogrešno tumačenje primijenjenih pravnih pravila s obzirom da su ona tumačena i primijenjena pogrešno i široko, a to je nedopustivo kada je riječ o odredbama kojima se propisuju sankcije.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na povredu prava vlasništva jer je ono ograničeno bez stvarnog opravdanja i ne poštujući načelo proporcionalnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se na povredu načela jednakog postupanja jer se bez razloga naštetilo kompetitivnom položaju tužitelja.

Tužba podnesena 18. travnja 2014. – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris protiv OHIM-a – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Predmet T-541/14)

(2014/C 303/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Italija) (zastupnik: D. Russo, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Španjolska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 21. svibnja 2014. u predmetu R 917/2013-4;
- dodijeli tužitelju troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig s verbalnim elementima „ILLIRIA” za „vina” u razredu 33 – prijava žiga Zajednice br. 10 599 033

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: prijava žiga Zajednice br. 8 299 653

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je odbijen

Odluka žalbenog vijeća: osporavana odluka je poništena i prigovor je prihvaćen

Tužbeni razlozi: povreda članka 8 stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2014. – Makhlouf i dr. protiv Vijeća
(Spojeni predmeti T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 do T-102/12 i T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje spojenih predmeta.

⁽¹⁾ SL C 290, 1.10.2011.

Rješenje Općeg suda od 8. srpnja 2014. – Gemeente Bergen op Zoom protiv Komisije

(Predmet T-641/13) ⁽¹⁾

(2014/C 303/69)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 31, 1.2.2014.

**Rješenje Općeg suda od 25. lipnja 2014. – José Manuel Baena Grupo protiv OHIM-a – Neuman
(Personnage assis)**

(Predmet T-28/14) ⁽¹⁾

(2014/C 303/70)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 15.3.2014.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR